

De handelingen van Pilatus¹

Deel 1: Het Evangelie van Nikodemus

Proloog

1. Ik Ananias, beschermer van de (Romeinse) Pretoriaanse garde, onderwezen in de wet, herkende onze Heer Jezus, de Messias in de Schriften en ben in geloof genaderd. Zo ben ik de heilige doop waardig geacht.
2. Nu heb ik de geschiedschrijving van de tijdsspanne van onze meester Jezus de Messias uitgeplozen. Dat wat de Joden bij Pontius Pilatus in beheer hadden gegeven, en ik heb verslagen hiervan in het Hebreeuws aangetroffen. En met het welbevinden van God heb ik die in het Grieks vertaald om degenen die de Naam van onze Heer Jezus de Messias aanroepen te informeren.
3. Dat is tijdens het regeren van onze heer Flavius Theodosius, tijdens het zeventiende jaar van Flavius Valentinianus de zesde (de 3^e, ca. 424 na Chr.).
4. Dus iedereen die dit leest of vertaald in andere boekvorm, denk aan mij en bid voor mij dat God mij genadig zal zijn en barmhartig zal zijn wat mijn zonden die ik tegen Hem begaan heb betreft. Vrede aan wie deze zaken hoort en leest en aan hun dienaren. Amen
5. In het vijftiende jaar van bestuur door Tiberius Caesar, keizer van de Romeinen, en van Herodes, koning van Galilea, in het negentiende jaar van zijn regering, op de achtste april, dat is ook 25 maart, tijdens het consulaat van Rufus en Rubellio, in het vierde jaar van de tweehonderdtweede Olympiade, is Jozef, ofwel Kajafas de hogepriester van de Joden.
6. Nu volgen de zaken die na de kruisiging en passie van de Heer door Nikodemus genoteerd zijn. Ze zijn overgedragen aan de hogepriester en de overige Joden, en deze Nikodemus heeft dit in het Hebreeuws opgeschreven.
4. De Joden zeiden: 'Volgens onze wet mogen wij niemand op een sabbat genezen. Maar deze man heeft misdaden begaan door de lamme en de kromme, de wegwijnende, de blinde en de geslagene, de domme en de bezetene op sabbat te genezen, ja!'
5. Pilatus reageerde: 'Met welke misdaden?'
6. Zij antwoordden hem: 'Hij is een tovenaars en door Baäl-zebub, de heer van de duivels drijft Hij de duivels uit, en zij zijn allemaal aan Hem onderworpen.'
7. Pilatus zei hen: 'Dit is niet het uitdrijven via een onreine geest, maar via de god Asclepius.'
8. Dan zeggen de Joden tegen Pilatus: 'Wij smeken uwe majesteit om Hem voor de rechterstoel te leiden om verhoord te worden.'
9. Maar Pilatus riep hen bij zich en vroeg: 'Hoe kan ik als gouverneur een Koning ondervragen?'
10. Zij reageerden naar hem: 'Wij zeggen niet dat Hij een Koning is, dat zegt Hij zelf.'
11. Pilatus riep daarop de bode en zegt tegen hem: 'Laat Jezus hier brengen, maar op een milde manier.'
12. Dus ging de renbode op weg en betoonde Hem eer toen hij Jezus zag. Hij nam de hoofddoek die hij bij zich had, spreidde deze uit op de grond en zei tegen Hem: 'Heer, stap hierop en kom binnen, want de gouverneur roept u.'
13. En toen de Joden zagen wat de bode gedaan had, riepen ze dit tegen Pilatus: 'Waarom ontbood u hem niet via een heraut om binnen te komen, toch niet via een renbode? Want de bode heeft Hem eer betoond en zijn hoofddoek op de grond gelegd en Hem er alsof een Koning op laten stappen!'

Hoofdstuk 1

1. De hogepriesters en Schriftgeleerden kwamen in raadsvergadering bijeen. Dat zijn Annas en Kajafas en Somne en Dothaim en Gamaliël, Judas, Levi en Neptalim, Alexander en Jäirus, met de rest van de Joden.
2. Ze kwamen naar Pilatus toe, Jezus van vele zaken beschuldigend, sprekend: 'Wij weten dat deze man de zoon is van de timmerman Jozef, gebaard door Mirjam, en Hij zegt dat Hij de Zoon van God is en een Koning. Verder verontreinigt Hij de sabbatten en Hij doet de wet van onze voorvaders geweld aan.'
3. Pilatus reageerde: 'Welke dingen doet Hij dan die de wet geweld aan doen?'
14. Daarop heeft Pilatus de bode laten roepen en tegen hem gezegd: 'Waarom heeft u dat gedaan, het neerleggen van de hoofddoek en Jezus daarop laten staan?'
15. De bode antwoordde hem: 'Mijnheer de gouverneur, toen u mij naar Alexander in Jeruzalem toestuurde, toen zag ik Jezus op een ezel zitten. De kinderen van de Hebreëen hielden toen takken in hun handen, ze riepen het uit en anderen legden hun kleding onder Hem, roepend: 'Red nu, U die in de hoogste verblijft. Gezegend is Hij die komt uit Naam van de Heer.'
16. De Joden schreeuwden het uit naar de bode, roepend: 'De kinderen van de Hebreëen riepen dit in het Hebreeuws, hoe begrijpt u dat dan in het Grieks?'

¹ Vanuit het Engels vertaald: 'The Apocryphal New Testament. Being the Apocryphal gospels, acts, epistles and apocalypses with other narratives and fragments. Newly translated by Montague Rhodes James. Oxford at the Clarendon Press 1924

17. De bode reageerde naar hen: 'Ik heb dit aan een van de Joden gevraagd: 'Wat roepen ze in het Hebreeuws?' Toen vertaalde hij het voor mij.'
18. Pilatus ging verder met hen: 'En wat riepen ze dan in het Hebreeuws?'
19. De Joden antwoordden hem: 'Hosanna, misheba barouchama adonai.'
20. Pilatus vroeg hen: 'En wat betekent dat hosanna en wat volgt?'
21. De Joden zeiden tegen hem: 'Red nu, U die in de hoogste bent, gezegend Hij die komt uit Naam van de Heer.'
22. Pilatus vervolgde tegen hen: 'Als u zelf getuigt van de woorden die de kinderen riepen, hoe kan de bode dan gezondigd hebben?'
23. En ze hadden niets meer te zeggen.
24. De gouverneur zei tegen de bode: 'Ga en breng Hem zoals u dat het beste acht.'
25. En de bode ging op weg en handelde zoals eerder en zei tegen Jezus: 'Heer kom binnen, de gouverneur roept U.'
26. Nu gebeurde het dat toen Jezus binnenkwam dat de vaandeldragers die hun staander vasthielden, dat de beeltenissen (erop) uit eerbied voor Jezus neerbogen.
27. En toen de Joden de dragende staanders bekeken, hoe het kwam dat zij zichzelf uit eerbied voor Jezus bogen, toen schreeuwden ze het ongeneeerd uit naar de vaandeldragers. Maar Pilatus zei tegen de Joden: 'Verbaast het u niet dat de beelden uit zichzelf uit eerbied voor Jezus bogen?'
28. De Joden zeiden tegen Pilatus: 'Wij zagen dat de vaandeldragers ze lieten buigen en Hem eer betoonden.'
29. Toen riep de gouverneur de vaandeldragers bij zich en zei tegen hen: 'Waarom deden jullie dat?'
30. Zij zeiden tegen Pilatus: 'Wij zijn Grieken en tempeldienaren, waarom zouden we Hem eer bewijzen? Maar echt, terwijl wij de beelden vasthielden, bogen zij zichzelf en eerbiedigden hem.'
31. Daarop zei Pilatus tegen de bestuurders van de synagoge en de oudsten van het volk: 'Kies nu zelf capabele en sterke mannen uit om de staanders vast te houden, dan zullen we zien of ze uit zichzelf buigen.'
32. Dus lieten de oudsten van de Joden twaalf sterke capabele mannen de staanders vasthouden, in zestallen. Zo werden ze voor de rechterstoel van de gouverneur geplaatst.
33. Daarop zei Pilatus tegen de bode: 'Neem Hem mee uit de rechtszaal en breng Hem weer binnen op de manier die u goed acht.'
34. Dus ging Jezus de zaal uit, Hij, samen met de bode.
35. Pilatus riep ook degenen die eerst de beelden vasthielden en zei tegen hen: 'Op de beveiliging door Caesar zweer ik dat als de staanders niet buigen als Jezus binnenkomt, dat ik jullie hoofden dan zal afhakken.'
36. Daarop beval de gouverneur om Jezus voor de tweede keer binnen te laten komen. En de bode deed hetzelfde als eerst en smeekte Jezus nadrukkelijk om over zijn hoofdhoek heen te lopen. Dus liep Hij eroverheen en ging naar binnen.

37. En toen Hij binnengekomen was bogen de staanders zichzelf weer en bewezen ze eer aan Jezus.

Hoofdstuk 2

1. Toen Pilatus dit zag werd hij bang en probeerde uit de rechterstoel op te staan. Op het moment dat hij dacht om op te staan stuurde zijn vrouw hem net het volgende bericht: 'Waag je niet aan deze rechtvaardige man, want ik heb vannacht veel door Hem geleden.'
2. Daarop riep Pilatus alle Joden bij zich en zei tegen hen:
3. 'U weet dat mijn vrouw God vreest en samen met u zich het liefst aan de gewoonten van de Joden houdt.'
4. Zij zeggen tegen hem: 'Ja, wij weten dat.'
5. Pilatus vervolgt tegen hen: 'Kijk, mijn vrouw heeft mij een bericht gestuurd dat luidt: 'Waag je niet aan deze rechtvaardige man, want ik heb vannacht veel door Hem geleden.'
6. Maar de Joden reageerden als volgt naar Pilatus: 'Zeiden wij het niet dat Hij een tovenaars is? Kijk, Hij heeft een droomvisioen naar uw vrouw gestuurd.'
7. Nu riep Pilatus Jezus bij zich en zei tegen Hem: 'Wat betekent dit wat zij tegen U getuigen? Zegt U niets?'
8. Maar Jezus zei: *'Als zij geen macht hadden, dan zouden ze niets zeggen, want elk mens heeft de macht over zijn eigen mond om goed of kwaad te spreken, daar moeten ze op letten.'*
9. De oudsten van de Joden antwoordden dit tegen Jezus: 'Waar moeten we op letten? Allereerst dat U uit overspel geboren bent. Ten tweede dat Uw geboorte in Bethlehem de oorzaak van de slachtpartij van kinderen was. Ten derde dat Uw vader Jozef en Uw moeder Mirjam naar Egypte vluchtten omdat ze het volk niet vertrouwden?'
10. Hierop zeiden sommige vrome Joden die daarbij stonden: 'Wij zeggen niet dat Hij vanwege overspel gekomen is, wel weten wij dat Jozef met Mirjam verloofd was, dus werd Hij niet uit overspel geboren.'
11. Pilatus zei tegen de Joden die beweerden dat Hij uit overspel geboren was: 'Deze bewering van u klopt dus niet omdat zij getrouwd waren, net zoals zij die ook tot uw natie behoren beweren.'
12. Annas en Kajafas zeiden tegen Pilatus: 'De hele menigte schreeuwt het uit naar ons dat Hij uit overspel geboren werd, en wij worden niet geloofd, dit zijn geen échte Joden maar leerlingen van Hém!'
13. Pilatus riep Annas en Kajafas bij zich en zei tegen hen: 'Hoe bedoelt u: 'geen échte Joden' (Proselieten)?'
14. Zij reageerden naar hem: 'Dit zijn uit Grieken geboren kinderen die nu Joden geworden zijn.'
15. Daarop zeiden zij die beweerden dat Hij niet uit overspel geboren was, dat zijn Lazarus, Asterius,
16. Antonius, Jacobus, Amnes, Zenas, Samuel, Isaak, Pineas, Crispus, Agrippa en Judas: 'Wij zijn geen geboren proselieten, maar wij zijn kinderen van Joden en wij spreken de waarheid omdat wij echt

bij de ondertrouw van Jozef en Maria aanwezig waren.'

17. Daarop riep Pilatus de twaalf mannen die beweerden dat Hij niet uit overspel geboren was bij zich en zei tegen hen: 'Ik bezweer u op de beveiliging door Ceasar klopt het écht wat u beweerd heeft over dat Hij niet uit overspel geboren werd?'
18. Zij zeiden tegen Pilatus: 'Wij hebben een wet die zegt niet te zweren omdat dat zondig is. Maar laat hen op de beveiliging door Caesar zweren dat het niet zo is als wij zeggen, dan zijn wij de doodstraf schuldig.'
19. Pilatus zei tegen Kajafas en Annas: 'Heeft u daar niets op te zeggen?'
20. Annas en Kajafas zeiden tegen Pilatus: 'Deze twaalf mannen die beweren dat Hij niet uit overspel geboren werd worden wel geloofd, maar de hele menigte van ons die het uitschreeuwt dat Hij uit overspel geboren werd en een tovenaars is en beweert dat Hij de Zoon van God is en een Koning, wij worden niet geloofd!'
21. Daarop beval Pilatus de hele menigte om naar buiten te gaan, behalve de twaalf mannen die gezegd hadden dat Hij niet uit overspel geboren werd, en hij beval om Jezus apart te zetten.
22. Pilatus zei tegen hen: 'Waarom verlangen zij zo om Hem ter dood te brengen?'
23. Zij zeggen daarop tegen Pilatus: 'Zij zijn jaloers omdat Hij op de dag van de sabbat geneest.'
24. Pilatus zei: 'Verlangen zij Hem dan ter dood te brengen voor een goede daad?'
25. Zij zeiden tegen hem: 'Ja.'

Hoofdstuk 3

1. Pilatus was vol verontwaardiging, ging de rechtszaal uit en zei tegen hen: 'Ik roep de zon als getuige aan dat ik geen fout in deze man bespeur.'
2. De Joden antwoordden als volgt tegen de gouverneur: 'Als deze man geen misdadiger zou zijn, dan zouden wij Hem niet naar u toe gebracht hebben.'
3. En Pilatus reageerde: 'Neemt u Hem dan mee en berecht Hem volgens uw wet.'
4. De Joden zeiden tegen Pilatus: 'Het is ons niet toegestaan om wie dan ook te doden.'
5. Pilatus zei: 'Heeft God ú verboden te moorden en het wel toegestaan aan mij?'
6. En Pilatus ging de rechtszaal weer binnen, riep Jezus bij zich en zei tegen Hem: 'Bent U de Koning van de Joden?'
7. Jezus antwoordde als volgt tegen Pilatus: 'Zegt u dit uit uzelf of omdat anderen dit u over mij verteld hebben?'
8. Pilatus antwoordde Jezus: 'Ben ik een Jood? Uw eigen natie en de hoofdpriesters hebben U aan mij uitgeleverd, wat heeft U gedaan?'
9. Jezus antwoordde: 'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld, want als mijn koninkrijk van deze wereld geweest zou zijn, dan zouden mijn dienaren ervoor gestreden hebben dat ik niet aan de Joden zou zijn uitgeleverd, mijn koninkrijk is echter niet hier vandaan.'

² Deuteronomium 25:1-3

10. Pilatus zei tegen Hem: 'Bent U dan een Koning?'
11. Jezus antwoordde hem: 'U zegt dat ik een Koning ben, want dat is de reden dat ik geboren werd en gekomen ben, dat iedereen die waarachtig is naar mijn stem zou luisteren.'
12. Pilatus zei tegen Hem: 'Wat is waarheid?'
13. Jezus zei tegen hem: 'Waarheid komt uit de hemel.'
14. Pilatus zei: 'Is er dan geen waarheid op aarde?'
15. Jezus zegt daarop tegen Pilatus: 'U ziet zelf hoe degenen die de waarheid spreken door hen die gezag op aarde hebben geoordeeld worden.'

Hoofdstuk 4

1. Pilatus liet Jezus in de rechtszaal achter, ging terug naar de Joden en zei tegen hen: 'Ik vind niets wat Hem schuldig maakt.'
2. De Joden zeggen tegen hem: 'Deze man zei: 'Ik ben in staat om deze tempel te vernietigen en in drie dagen op te bouwen.'
3. Pilatus zei: 'Welke tempel?'
4. De Joden zeggen: 'Degene die Salomo in zesenvestig jaar opbouwde, daarvan zegt deze man dat Hij die zal vernietigen en in drie dagen weer op zal bouwen.'
5. Pilatus zegt tegen hen: 'Ik ben niet schuldig aan het bloed van deze rechtvaardige man, lost u het zelf maar op!'
6. De Joden zeggen: 'Zijn bloed komt over ons en onze kinderen.'
7. Daarop roept Pilatus de oudsten en priesters en Levieten bij zich en zegt heimelijk tegen hen:
8. 'Doe het toch niet, want niets waarvan u Hem beschuldigt verdient de doodstraf. Want uw beschuldiging gaat over genezing en ontheiliging van de sabbat.'
9. De oudsten en de priesters en Levieten zeggen: 'Als een man Caesar lastert, verdient hij dan de doodstraf of niet?'
10. Pilatus zegt: 'Hij verdient de doodstraf.'
11. Dus zeggen de Joden tegen Pilatus: 'Als iemand de doodstraf al verdient als hij Caesar belastert... deze man heeft God belasterd.'
12. Daarop gebod de gouverneur alle Joden om de rechtszaal te verlaten, hij riep Jezus bij zich en zei tegen Hem: 'Wat zal ik met U doen?'
13. Jezus zei tegen Pilatus: 'Doe wat u gegeven is.'
14. Pilatus zegt: 'Hoezo is het mij gegeven?'
15. Jezus zegt: 'Mozes en de profeten hebben vooraf gesproken over mijn dood en wederopstanding.'
16. De Joden die stiekem hadden meegeluisterd zeggen daarna tegen Pilatus: 'Wat moet u nog meer weten over zijn godslastering?'
17. Pilatus reageert naar de Joden: 'Als dit woord godslasterlijk is, neemt u Hem dan mee voor deze godslastering. Breng Hem naar uw synagoge en oordeel Hem volgens uw wet.'
18. De Joden zeggen tegen Pilatus: 'In onze wet staat opgenomen dat wanneer een man tegen iemand anders zondigt, dat hij het dan verdient om veertig min één zweepslagen te krijgen.² Maar degene die God lastert moet met stenen gestenigd worden.³

³ Leviticus 24:10-23

19. Pilatus zegt tegen hen: 'Neemt u Hem mee en wreek uzelf op Hem op de wijze die u wilt.'
20. De Joden zeggen tegen Pilatus: Wij beogen dat Hij wordt gekruisigd.'
21. Pilatus zegt: 'Hij verdient geen kruisiging.'
22. Terwijl de gouverneur de menigte Joden die erbij stond overzag, zag hij vele van de Joden huilen, hij zei: 'Niet de hele menigte verlangt dat Hij gedood moet worden.'
23. De oudsten van de Joden zeiden: 'Hiervoor is deze hele menigte hiernaartoe gekomen, zodat Hij gedood zou worden.'
24. Pilatus zei tegen de Joden: 'Waarom moet Hij dood?'
25. De Joden zeiden: 'Omdat Hij zichzelf de Zoon van God genoemd heeft en een Koning.'

Hoofdstuk 5

1. Maar een bepaald iemand, Nikodemus, een Jood, kwam en stond voor de gouverneur en zei: 'Ik smeek u goede heer, sta mij toe een paar woorden te spreken.'
2. Pilatus zei: 'Zeg het maar.'
3. Nikodemus vervolgde: 'Tegen de oudsten en de priesters en Levieten en de hele menigte van de Joden zeg ik: 'Waarom strijd u met deze man? Deze man doet vele en wonderbaarlijke tekenen die geen mens nog gedaan heeft of nog doen zal. Laat Hem met rust en bekookstooft geen kwaad tegen Hem. Als de tekenen die Hij doet uit God zijn, dan houden ze stand, maar als ze van mensen zijn, dan worden ze teniet gedaan.'
4. Want toen Mozes door God Egypte ingestuurd werd, toen deed hij toch ook vele tekenen? Dit had God hem opgedragen om Farao aan te doen, de koning van Egypte. Daar waren ook bepaalde mannen, Jannes en Jambres, en ook zij bewerkten erg veel tekenen, dezelfde als Mozes deed, en de Egyptenaren hielden hen voor goden, ja zelfs Jannes en Jambres. En omdat de tekenen die zij deden niet uit God waren, vervlogen ze, samen met wie in hen geloofden. Laat deze man nu dus gaan omdat Hij de doodstraf niet verdient.'
5. De Joden zeiden tegen Nikodemus: 'U bent Zijn leerling geworden en spreekt namens Hem!'
6. Nikodemus zei tegen hen: 'Is de gouverneur dan ook Zijn leerling zodat hij namens Hem spreekt? Stelde Caesar hem dan niet aan in zijn autoriteit?'
7. Terwijl de Joden woedend waren op Nikodemus en hun tanden knarsten, zei Pilatus tegen hen: 'Waarom knarst u uw tanden tegenover hem, u heeft de waarheid toch gehoord?'
8. De Joden zeiden tegen Nikodemus: 'Ontvang vooral Zijn waarheid en Zijn aandeel!'
9. Nikodemus reageerde: 'Amen! Amen! Dat ik het ontvang zoals jullie gezegd hebben!'

Hoofdstuk 6

1. Er kwam nog een Jood naar voren en hij smeekte de gouverneur om iets te mogen zeggen. De gouverneur zei: 'Als u iets zeggen wilt, zeg op!'

2. En de Jood zei: 'Achtendertig jaar lag ik met kwellende pijn op bed, maar toen Jezus kwam zijn velen die bezeten waren of met allerlei ziekten belast door Hem genezen. Een paar jonge mannen die medelijden met mij hadden hebben mij met bed en al opgetild en bij Jezus gebracht. En toen Jezus mij zag was Hij bewogen en sprak een woord tegen mij: '*Pak je bed op en wandel.*' En ik pakte mijn bed op en wandelde weg.'
3. De Joden zeiden tegen Pilatus: 'Vraag hem ook welke dag het was dat hij werd genezen!'
4. Pilatus zei tegen degene die van zijn ziekte genezen was: 'Vertel mij eerlijk wat voor dag het was waarop Hij u genezen heeft.'
5. Hij die genezen was zei: 'Op de sabbat.'
6. De Joden zeiden: 'Zeiden wij het niet dat hij geneest en duivels uitdrijft op de sabbat?'
7. Nog een andere Jood kwam naar voren en zei: 'Ik was blind geboren. Woorden hoorde ik wel, maar het gezicht van mensen zag ik niet. En toen Jezus langsloep riep ik met luide stem: 'Wees mij genadig, O Zoon van David!'
8. En Hij had medelijden met mij en legde Zijn handen op mijn ogen en gelijk kon ik zien.'
9. Nog een andere Jood trad naar voren die zei: 'Ik was gebocheld en met één woord maakte Hij mij recht.'
10. Weer een ander zei: 'Ik had lepra en met één woord genas Hij mij.'

Hoofdstuk 7

1. Daarbij riep een bepaalde vrouw die Bernice heette dit van veraf: 'Ik had een probleem met bloeden en ik heb de zoom van Zijn kleding aangeraakt, en mijn bloedvloeien dat al twaalf jaar duurde stopte.'
2. De Joden zeiden: 'Wij hebben een wet dat een vrouw niet naar voren mag treden om te getuigen.'⁴

Hoofdstuk 8

1. Ook nog anderen, ja een menigte aan mannen en vrouwen riepen dit uit: 'Deze man is een profeet en de duivels zijn aan Hem onderworpen.'
2. Pilatus reageerde op hen die zeiden: 'De duivels zijn aan Hem onderworpen? Waarom waren uw leraren dan niet aan Hem onderworpen?'
3. Zij zeiden tegen Pilatus: 'Dat weten wij niet.'
4. Weer anderen zeiden: 'Na vier dagen wekte Hij Lazarus die dood was op uit zijn grafombe!'
5. De gouverneur werd er bang van en zei tegen de hele menigte Joden: 'Waarom wilt u onschuldig bloed vergieten?'

Hoofdstuk 9

1. Daarop riep hij Nikodemus en de twaalf man die gezegd hadden dat Hij niet uit overspel geboren was bij zich en zei tegen hen: 'Wat moet ik doen, want er ontstaat oproer onder de mensen?'
2. Zij zeiden tegen hem: 'Wij weten het niet, laat het aan hen over.'

⁴ Deuteronomium 19:17

3. Dus riep Pilatus de menigte Joden weer en zei: 'U weet dat ik op het feest van het ongezuurde brood de gewoonte heb dat ik een gevangene voor u moet vrijlaten. Nu heb ik een veroordeelde gevangene in de gevangenis, een moordenaar, Bar-abbas (zoon van vader) genaamd, en ook deze Jezus die voor u staat die ik onschuldig beoordeel. Wie wilt u dat ik voor u vrijlaat?'
4. Maar zij schreeuwden uit: 'Bar-abbas!'
5. Pilatus zei: 'Wat moet ik dan doen met Jezus die Messias genoemd wordt?'
6. De Joden zeggen: 'Laat hem gekruisigd worden!'
7. Maar bepaalde Joden antwoordden: 'U bent geen vriend van Caesar als u deze man laat gaan. Want Hij heeft zichzelf de Zoon van God genoemd en een Koning. Anders heeft u hem als Koning en Caesar niet.'
8. Pilatus werd kwaad en zei tegen de Joden: 'Uw natie is altijd opruiend en komt tegen haar weldoeners in opstand.'
9. De Joden zeggen: 'Tegen welke weldoeners?'
10. Pilatus zegt: 'Naar wat ik gehoord heb, heeft uw God u uit Egypte gebracht, uit zware slavernij, en u veilig door de zee laten trekken als over droog land. Ook in de woestijn voedde Hij u met manna en gaf u kwakkels. Hij gaf u ook water uit de rots te drinken en gaf u een wet. En tijdens al deze dingen provoceerde u uw God tot woede. U zocht een gouden kalf uit en wekte uw God tot woede, dus wilde Hij u doden. Maar Mozes deed smekingen voor u en u werd niet gedood. En nu beschuldigt u mij werkelijk dat ik de koning haat?'
11. En hij stond op uit de rechterstoel en wilde vertrekken.
12. Maar de Joden riepen dit uit: 'Wij kennen onze koning, dat is Caesar en niet Jezus! Want de wijze mannen brachten werkelijk geschenken uit het oosten naar Hem alsof aan een Koning. En toen Herodes van de wijze mannen hoorde dat er een Koning was geboren, probeerde hij Hem te doden. En toen Zijn vader Jozef daarvan wist, nam hij Hem en zijn moeder mee en zijn ze naar Egypte gevlucht. En toen Herodes dat hoorde, vernietigde hij de kinderen van de Hebreeën die in Bethlehem geboren waren.'
13. Toen Pilatus deze woorden hoorde werd hij bang. En Pilatus maande de menigte tot stilte omdat zij schreeuwden en zei tegen hen: 'Ok, dus dit is degene die Herodes zocht?'
14. De Joden zeggen: 'Ja, dat is Hem.'
15. En Pilatus nam water en waste zijn handen tegenover de zon, sprekend: 'Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtvaardige man, lossen jullie het op!'
16. De Joden riepen weer uit: 'Zijn bloed komt over ons en over onze kinderen!'
17. Daarop gebod Pilatus om het gordijn voor de rechterstoel waarop hij zat te schuiven, en hij zei tegen Jezus: 'Uw natie heeft u veroordeeld om het zijn van een Koning. Dat is de reden dat ik uitgevaardigd heb dat U eerst geselsd moet worden volgens 'de wet van de heilige keizers', en daarna aan het kruis gehangen in de tuin waarin U gevangen genomen bent. En laat Dysmas en Gestas samen met U gekruisigd worden.'

Hoofdstuk 10

1. En Jezus vertrok uit de rechtszaal, met de twee misdadigers bij zich. En toen zij bij die plaats aankwamen deden ze Hem Zijn kleding uit en omgordden Hem met een linnen doek en plaatsten een doornenkroon op Zijn hoofd. Op dezelfde manier hingen zij de twee misdadigers op.
2. Maar Jezus zei: '*Vader vergeef hen, want ze weten niet wat ze doen.*'
3. En de soldaten verdeelden Zijn kleren onder elkaar.
4. En het volk stond naar Hem te kijken. En de hoofdpriesters bespotten Hem, samen met de leiders erbij, sprekend: 'Hij redde anderen, laat Hij zichzelf redden, als Hij de Zoon van God is...'
5. Ook de soldaten bespotten Hem, langskomend en Hem azijn met gal aanbiedend, en zij zeiden: 'Als U de Koning van de Joden bent, red Uzelf!'
6. En Pilatus gebod na het oordeel om de beschuldiging als opschrift in het Grieks, Latijn en Hebreeuws op te schrijven volgens de uitspraak van de Joden dat Hij de Koning van de Joden was.
7. Een van de misdadigers die opgehangen was [Gestas genaamd], zei dit tegen Hem: 'Als U de Messias bent, red Uzelf en ons.'
8. Maar Dysmas reageerde berispelend naar hem, sprekend: 'Vrees je God dan totaal niet, wetend dat je hetzelfde oordeel ondergaat? Wij werkelijk terecht, want wij ontvangen de beloning die past bij onze daden, maar deze man heeft niets fout gedaan.'
9. En hij zei tegen Jezus: 'Herinner mij Heer in Uw koninkrijk.'
10. En Jezus zei tegen hem: '*Voorwaar, voorwaar ik zeg u dat u vandaag met mij in het paradijs zult zijn.*'

Hoofdstuk 11

1. Nu was het het zesde (12) uur. En er kwam duisternis over het land tot het negende uur. Want de zon werd verduisterd en het gordijn in de tempel werd doormidden gescheurd.
2. En Jezus riep dit met luide stem: '*Vader, baddachm ephkid, rouel'(rouach).*' Wat vertaald 'in Uw handen beveel ik mijn geest' betekent.
3. En dit gezegd hebbend, gaf Hij de geest.
4. En toen de Centurion waarnam wat er gebeurd was, verheerlijkte hij God, sprekend: 'Deze man was rechtvaardig.'
5. En de hele menigte die was gekomen om te kijken, sloeg zich op de borst toen ze zagen wat er gebeurd was, en zij keerden terug.
6. Maar de Centurion bracht verslag uit bij de gouverneur over dat wat er gebeurd was. En toen de gouverneur en zijn vrouw dat hoorden, lagen zij pijnlijk in de knoop met zichzelf, en die hele dag aten of dronken zij niets.
7. Pilatus liet de Joden roepen en zei tegen hen: 'Heeft u gezien wat er gebeurd is?'
8. Maar zij zeiden: 'Er was een zonsverduistering zoals wel vaker.'
9. En Zijn bekenden hadden veraf gestaan met de vrouwen die uit Galilea mee gekomen waren om dit alles te aanschouwen.

10. Maar een bepaalde man die Jozef heette, een raadsheer uit de stad Arimathea die ook zelf uitzag naar het koninkrijk van God, deze man ging naar Pilatus toe en smeekte om het lichaam van Jezus.
11. En hij haalde het eraf en wikkelde het in een schone linnen doek en legde het in een uitgehouwen graf waar nog nooit iemand in gelegd was.

Hoofdstuk 12

1. Toen de Joden hoorden dat Jozef om het lichaam van Jezus gesmeekt had, gingen zij op zoek naar hem en de twaalf mannen die gezegd hadden dat Jezus niet uit overspel geboren was.
2. Ook naar Nikodemus en nog veel meer die voor Pilatus gekomen waren en van Zijn goede daden getuigd hadden, maar ze hadden zichzelf allemaal verborgen.
3. Alleen Nikodemus werd door hen gezien, omdat hij een leider van de Joden was.
4. En Nikodemus zei tegen hen: 'Hoe bent u de synagoge binnengekomen?'
5. De Joden zeiden tegen hem: 'Hoe bent u de synagoge binnen gekomen, want u bent een bondgenoot van Hem en Zijn aandeel zal net als u in het komende leven zijn.'
6. Nikodemus zei: 'Amen! Amen!'
7. Precies toen kwam Jozef naar voren en zei tegen hen: 'Waarom is het dat u zo boos bent op mij? Omdat ik om het lichaam van Jezus gesmeekt heb? Kijk, ik heb het in mijn nieuwe graf gelegd, na het in schoon linnen gewikkeld te hebben. Ik heb ook een steen voor de deur van de grot gerold. Want u heeft niet goed gehandeld met de Rechtvaardige. Want u heeft geen berouw gehad toen u Hem gekruisigd hebt, maar u doorstak Hem ook nog met een speer.'
8. De Joden namen Jozef echter gevangen en gaven opdracht om hem tot de eerste dag van de week in bewaring te houden.
9. En ze zeiden tegen hem: 'Weet goed dat het tijdstip ons nu niet toestaat om iets tegen u te ondernemen, want de sabbat breekt aan. Maar weet dat u geen begrafenis zult krijgen, wij zullen uw vlees aan de vogels in de lucht voeren!'⁵
10. Jozef zei tegen hen: 'Dat zijn de woorden van die opschepper Goliath die de levende God en de heilige David beschimpde. Maar God zei via de profeet: 'Mij komt de wraak toe, ik zal het vergelden,'⁶ zegt de Heer (JHVH).
11. En kijk nu, iemand die onbesneden was, maar in het hart besneden, nam water en waste zijn handen richting de zon, sprekend: 'Ik ben onschuldig aan het bloed van deze Rechtvaardige persoon. Let u daarop!' En u antwoordde Pilatus en zei: 'Zijn bloed komt over ons en over onze kinderen.' En nu vrees ik dat de toorn van de Heer op u en uw kinderen zal komen, door wat u zei.
12. Maar toen de Joden deze woorden hoorden, verbitterden hun zielen nog meer. Ze kregen Jozef te pakken, namen hem mee en sloten hem in een huis zonder raam op. Bewakers werden voor de deur geplaatst. De deur van de plaats waar Jozef was opgesloten verzegelden ze.

13. Op de dag van de sabbat lieten de bestuurders van de synagoge met de priesters en de Levieten een bevel uitvaardigen dat alle mannen op de eerste dag van de week in de synagoge moesten verschijnen.
14. Dus is de hele menigte vroeg opgestaan om een raadsvergadering in de synagoge te houden over op welke manier zij hem zouden doden.
15. En toen de raad zitting genomen had, geboden ze dat hij onder grote vernedering binnengebracht moest worden.
16. Maar toen ze de deur openen troffen ze hem niet aan, dus was het hele volk uitzinnig en verbaasd omdat zij de zegels ongeschonden aantroffen en Kajafas de sleutel had.
17. Daarna durfden zij geen vin meer te verroeren naar ieder die bij Pilatus voor Jezus gepleit had.

Hoofdstuk 13

1. En terwijl zij zich maar net in de synagoge aan het verbazen waren over Jozef, kwamen er bepaalde bewakers binnen. De Joden hadden Pilatus namelijk gevraagd om het graf van Jezus te bewaken, omdat Zijn leerlingen misschien langs zouden komen om Hem weg te stelen.
2. En getuigend spraken zij met de bestuurders van de synagoge en de priesters en Levieten over wat er gebeurd was:
3. 'Er was een geweldige aardbeving en wij zagen een engel uit de hemel afdalen. Hij rolde de steen voor de ingang van de grot weg en ging erop zitten. Hij straalde net als sneeuw en als bliksem, dus waren wij doodsbang en lagen voor dood neer.
4. Wij hoorden de stem van de engel, als volgt sprekend met de vrouwen die bij het graf rouwden: 'Vrees niet, want ik weet dat u Jezus die gekruisigd werd zoekt. Hij is hier niet, Hij is verrezen zoals Hij gezegd heeft. Kom, zie de plaats waar de Heer lag en vertrek snel en zeg tegen Zijn leerlingen dat Hij uit de dood verrezen is en in Galilea is.'
5. De Joden zeiden: 'Met welke vrouw sprak hij?'
6. De bewakers zeiden: 'Wij weten niet wie dat waren.'
7. De Joden zeiden: 'Hoe laat was dat?'
8. Zij van de bewaking zeiden: 'Middernacht.'
9. De Joden zeiden: 'En waarom hebben jullie de vrouwen niet gevangengenomen?'
10. De bewakers zeiden: 'Uit angst werden wij zo stijf als doden, wij dachten het daglicht niet meer te zullen zien, hoe konden wij hen dan oppakken?'
11. De Joden zeiden: 'Zo waar de Heer leeft, wij geloven jullie niet.'
12. Zij van de bewaking reageerden op de Joden: 'U zag zovele tekenen van die man, en u geloofde niet, waarom zou u ons dan geloven? Werkelijk, u zweert terecht, zo waar de Heer leeft, want Hij leeft werkelijk!'
13. En de bewakers vervolgden: 'Wij hebben gehoord dat u degene die om het lichaam van Jezus vroeg opgesloten hebt. En dat u de deur hebt verzegeld, en toen u die geopend hebt trof u hem niet aan. Geef ons Jozef dan, dan geven wij u Jezus.'

⁵ | Samuël 17:44

⁶ Deuteronomium 32:35

14. De Joden zeggen: 'Jozef is naar zijn eigen stad overgeplaatst.'
15. De bewakers zeggen tegen de Joden: 'Ook Jezus is verrezen zoals wij van de engel gehoord hebben, en Hij is in Galilea.'
16. En toen de Joden deze woorden hoorden waren zij doodsbang, sprekend: 'Kijk uit dat dit niet bekend wordt en dat iedereen zich wendt tot Jezus.'
17. En de Joden vergaderden hierover, legden veel geld op tafel en gaven dat aan de soldaten, sprekend: 'Zeg dit: 'Terwijl wij sliepen kwamen zijn leerlingen 's nachts en hebben ze hem gestolen.' En als de gouverneur hiervan hoort, dan zullen wij hem overtuigen en jullie dekken.'
18. En zij namen het geld aan en deden zoals hen was opgedragen. (En deze versie werd onder alle mensen uitgedragen; Lat.)
12. En toen de drie mannen naar Galilea vertrokken waren, verzamelden de hoofdpriesters en bestuurders en oudsten zich in de synagoge en sloten de deur. Ze rouwden een grote rouwklacht, sprekend: 'Wat betekent dit teken dat in Israël gebeurd is?'
13. Maar Annas en Kajafas zeiden: 'Waarom bent u verontrust? Waarom huilt u? Weet u niet dat zijn leerlingen hen die het graf bewaakten veel goud gegeven hebben en hen geleerd hebben om te zeggen dat de engel afdaalde en de steen voor het graf wegrolde?'
14. Maar de priesters en de oudsten zeiden: 'Al is het zo dat zijn leerlingen zijn lichaam gestolen hebben, hoe kan het dan dat zijn ziel zijn lichaam is binnengekomen en hoe verblijft hij in Galilea?'
15. Maar daar hadden zij geen antwoord op, en met een zwak excuus zeiden ze uiteindelijk: 'Het is wettelijk niet toegestaan voor ons om de onbesnedenen te geloven.'
16. [Zouden wij de soldaten moeten geloven, dat een engel uit de hemel afdaalde en de steen van de opening van het graf wegrolde? In werkelijkheid gaven zijn leerlingen ... graf. Weet u niet dat het onwettig is voor Joden om een woord van de onbesnedenen te geloven? Wetend dat zij die veel goud van ons gekregen hebben verteld hebben wat wij hen geleerd hebben?]

Hoofdstuk 14

1. Nu was er een bepaalde priester Pinechas en een leraar Addas en een Leviet Aggeüs die vanuit Galilea naar Jeruzalem afdaalden en het volgende aan de bestuurders van de synagoge en de priesters en Levieten verteld hebben:
2. 'Wij hebben Jezus met Zijn leerlingen op de berg die Mamilch heet gezien, en Hij zei tegen Zijn leerlingen: *'Ga de hele wereld in en verkondig aan elk schepsel (de hele schepping). Wie gelooft en gedoopt is zal gered worden, maar wie niet gelooft zal veroordeeld worden.'*
3. *'[En deze tekenen zullen hen die geloven volgen, zij zullen duivels in mijn Naam uitdrijven, zij zullen nieuwe talen spreken, zij zullen slangen opnemen, en als zij iets dodelijks drinken zal hen dat niet deren. Zij zullen de zieken de handen opleggen en zij zullen genezen.]'*
4. En terwijl Jezus dit tegen Zijn leerlingen zei werd Hij in de hemel opgenomen.
5. De oudsten en priesters en Levieten zeiden: 'Geef eer aan de God van Israël en belijd dit aan Hem, heeft u werkelijk de dingen die u ons vertelde gezien en gehoord?'
6. Zij reageerden met de uitspraak: 'Zo waar de Heer God van onze voorvaders Abraham, Isaak en Jakob leeft hebben wij deze dingen gehoord en zagen wij Hem opgenomen worden in de hemel.'
7. De oudsten en de priesters en Levieten zeggen tegen hen: 'Kwam u hiervoor, om ons dit te vertellen, of kwam u om uw geloften aan God in te lossen?'
8. En zij zeiden: 'Om onze geloften aan God in te lossen.'
9. De oudsten en priesters en Levieten zeiden tegen hen: 'Als u kwam om uw geloften aan God in te lossen, waarom strooit u dit soort verhaaltjes dan rond bij het hele volk?'
10. De priester Pinechas, de leraar Addas en de Leviet Aggeüs reageerden naar de bestuurders van de synagoge en priesters en Levieten: 'Als deze woorden die wij gesproken en gezien hebben zondig zijn, kijk, wij staan voor u, doe wat goed is in uw ogen.'
11. En zij namen het wetboek en bezwoeren hen dat zij deze woorden met niemand meer mochten delen. En zij gaven hen te eten en te drinken en zetten hen de stad uit. Daarbij gaven ze hen ook

Hoofdstuk 15

1. En Nikodemus stond op en ging voor de raad staan, sprekend: 'U zegt het goed. Weet u niet, volk van de Heer, dat de mannen die uit Galilea afdaalden, dat zij God vrezen en mannen zijn die ertoe doen, ze haten hebzucht en zijn mannen van vrede?'
2. Zij hebben u met een eed gezegd: 'Wij zagen Jezus op de berg Mamlich met Zijn leerlingen, en Hij onderwees hen alles wat u van hen hoorde. En, zeggen zij, wij zagen Hem opgenomen worden in de hemel. Maar niemand vroeg hen op welke manier Hij opgenomen werd.'
3. Want net als het boek van de Heilige Schriften ons geleerd heeft dat Elia ook in de hemel werd opgenomen, terwijl Elisa het met luide stem uitriep. Elia wierp zijn harige mantel naar Elisa, en Elisa wierp de mantel op de Jordaan en stak over naar Jericho. De zonen van de profeten ontmoetten hem en zeiden: 'Elisa, waar is uw heer Elia?' En hij zei dat hij in de hemel was opgenomen.'
4. En zij zeiden tegen Elisa: 'Heeft een geest hem niet opgenomen en hem weer op de bergen neergeworpen? Laten wij onze dienaren dus meenemen en naar hem op zoek gaan.'
5. En zij overtuigden Elisa en hij ging met hen mee. Zij zochten drie dagen naar hem, maar vonden hem niet. Zo wisten ze dat hij was opgenomen.'
6. Luister dus nu naar mij, en stuur een bericht langs alle kusten (Lat. bergen) van Israël om te zien of de Messias niet door een geest is opgenomen en op één van de bergen is neergeworpen.'
7. En deze uitspraak stelde ieder tevreden. En zij stuurden dit bericht langs alle kusten (Lat. bergen) en zochten naar Jezus, maar vonden Hem niet.'

8. Jozef uit Arimathea vonden ze wel, maar niemand durfde een vinger naar hem uit te steken.
9. Zij brachten dit verslag uit naar de oudsten en de priesters en Levieten: 'Wij zijn langs alle kusten van Israël getrokken en hebben Jezus niet gevonden, wel troffen wij Jozef in Arimathea aan.'
10. En toen zij over Jozef hoorden waren ze blij en gaven zij de God van Israël de glorie. En de bestuurders van de synagoge vergaderden met de priesters en Levieten hoe zij met Jozef om moesten gaan. Zij namen een stuk papier en schreven dit aan Jozef:
11. 'Vrede zij u, wij weten dat wij tegen God en u hebben gezondigd, en wij hebben God gebeden dat u veilig met uw voorvaders en kinderen (bijeën)komt. Want wij zijn allemaal bezorgd geweest, omdat wij de deur openden en u niet aantroffen. En wij weten dat wij een slechte beslissing over u genomen hebben, maar de Heer heeft u geholpen. En de Heer zelf heeft ons raadsbesluit tegen u teniet gedaan O vader Jozef, u die geëerd bent onder het volk.'
12. En vanuit heel Israël kozen zij zeven mannen uit die met Jozef bevriend waren en die Jozef ook als zijn vrienden beschouwde. En de bestuurders van de synagoge zeiden met de priesters en Levieten tegen hen: 'Kijk, als hij onze brief krijgt en leest, weet dan dat hij met u bij ons zal komen, maar als hij het niet leest, weet dan dat hij boos op ons is. Groet hem dan in vrede en kom bij ons terug.'
13. En zij zegenden de mannen en lieten hen gaan.
14. De mannen kwamen bij Jozef en bewezen hem eer en zeiden tegen hem: 'Vrede zij u.'
15. En hij zei: 'Vrede zij u en heel het volk van Israël.'
16. En zij gaven hem het boek met de brief. En Jozef nam het aan, las het en omhelsde de brief, zegende God en zei: 'Gezegend is de Heer God die Israël gered heeft van het vloeien van onschuldig bloed. En gezegend is de Heer die Zijn engel stuurde en mij onder Zijn vleugels beschut heeft.'
17. (En hij kuste hen) en bood hen een maaltijd aan, en zij aten en dronken en lagen aan.
18. Vervolgens stonden zij vroeg op en baden. En Jozef zadelde zijn ezelin en ging met de mannen mee. En zij kwamen in de heilige stad aan, ja Jeruzalem.
19. En heel het volk kwam om Jozef te ontmoeten en riep: 'Vrede voor uw binnenkomst!'
20. En hij zei tegen het volk: 'Vrede zij u!' En heel het volk kuste hem.
21. En het volk bad samen met Jozef en zij waren verbaasd over het zien van hem.
22. Nikodemus ontving hem in zijn huis en gaf een groot feest. Hij riep ook Annas en Kajafas en de oudsten en de priesters en Levieten naar zijn huis.
23. En zij maakten plezier, etend en drinkend met Jozef.
24. En nadat zij een lofzang gezongen hadden ging ieder afzonderlijk naar zijn huis. Maar Jozef bleef in het huis van Nikodemus.
25. En die morgen, het was de voorbereidingsdag, stonden de bestuurders van de synagoge met de priesters en Levieten vroeg op, en ze kwamen naar het huis van Nikodemus.
26. Nikodemus ontving hen en zei: 'Vrede zij u.'
27. En zij zeiden: 'Vrede zij u en Jozef en heel uw huishouden en heel het huishouden van Jozef.'
28. En hij bracht ze naar binnen. De hele raad stelde zich op en Jozef zat tussen Annas en Kajafas in, en niemand durfde een woord tegen hem te zeggen.
29. En Jozef zei: 'Waarom is het dat u mij geroepen heeft?'
30. En zij wenkten naar Nikodemus dat hij het aan Jozef moest vertellen.
31. En Nikodemus opende zijn mond en zei tegen Jozef: 'Vader, u weet dat de eerbiedwaardige artsen en priesters en Levieten op zoek zijn om iets van u te leren.'
32. En Jozef zei: 'Onderzoek maar.'
33. En Annas en Kajafas namen het boek van de wet en bezwoeren Jozef dit: 'Geef eer aan de God van Israël en belijd voor Zijn aanblik.'
34. [Want Achan, toen hij daartoe werd bezworen door de profeet Jezus (Joshua), zwoer zelf niet, maar vertelde alles aan hem en hield geen enkel woord voor hem achter. Hou voor ons dus ook geen enkel woord achter.'
35. En Jozef: 'Ik zal geen enkel woord voor u achterhouden.']
36. En zij zeiden tegen hem: 'Wij waren erg kwaad omdat u om het lichaam van Jezus smeekte en het in een schone linnen doek gewikkeld hebt en Hem in een graf gelegd hebt. Daarom hebben wij u in een huis zonder raam in bewaring gesteld. Wij plaatsten sloten en zegels op de deuren en bewakers bewaakten het huis waarin u was opgesloten.'
37. Maar op de eerste dag van de week openden wij het en troffen u niet aan. Wij waren ernstig verontrust en verbazing kwam over het volk van de Heer, tot gisteren. Vertel ons nu wat u is overkomen.'
38. En Jozef zei: 'Op de voorbereidingsdag sloot u mij om tien uur op. En die hele sabbat ben ik daar gebleven.'
39. Maar op middernacht, terwijl ik stond te bidden, werd het huis waarin u mij had opgesloten aan de vier hoeken opgetild en het was alsof er een lichtflits in mijn ogen kwam. Van angst vervuld viel ik op de grond.'
40. Iemand pakte mij bij de hand en haalde mij weg van de plaats waar ik was neergevallen.'
41. Ook werd ik nat van het water dat vanaf mijn hoofd tot mijn voeten over mij uitgestort werd. De geur van (zegenende) zalf rook ik in mijn neusgaten.'
42. Hij veegde mijn gezicht af, kuste mij en zei tegen mij: 'Vrees niet Jozef, open je ogen en kijk wie het is die met u spreekt.'
43. En ik keek op en zag Jezus en beefde en dacht dat het een geest was. En ik sprak de (10) geboden uit, en Hij sprak ze samen met mij uit.'
44. En u weet net zo goed als ik dat een geest direct vlucht als hij iemand ontmoet en de geboden hoort.'
45. En toen ik doorkreeg dat Hij de geboden samen met mij uitsprak, zei ik tegen Hem: 'Rabbi Elia?'
46. En Hij zei tegen mij: 'Ik ben Elia niet.'
47. En ik zei tegen Hem: 'Wie bent U Heer?'
48. En Hij zei tegen mij: 'Ik ben Jezus, om wiens lichaam u bij Pilatus gesmeekt hebt. U heeft mij in schoon linnen gekleed en mijn gezicht met een zakdoek afgedekt. U heeft mij in een nieuwe grot gelegd en een grote steen voor de deur van de grot gerold.'
49. En ik zei tegen Hem die met mij sprak: 'Toon mij de plaats waar ik U heb neergelegd.'

50. En Hij bracht mij erheen en toonde mij de plaats waar ik Hem neergelegd had. Ook de linnen doek lag er nog en de zakdoek die op Zijn gezicht lag.
51. Zo wist ik dat het Jezus was. En Hij pakte mij bij de hand en zette mij binnenin mijn huis af. De deuren waren gesloten. Hij legde mij op bed en zei tegen mij: *'Vrede zij u (Shalom).'*
52. En Hij kustte mij en zei tegen mij: *'Ga uw huis niet uit voordat er veertig dagen voorbij zijn, want kijk, ik ga naar mijn broers in Galilea toe.'*

Hoofdstuk 16

1. En toen de bestuurders van de synagoge en de priesters en Levieten deze woorden van Jozef gehoord hadden, werden ze als doden en vielen ze op de grond, en tot op het negende uur vastten ze.
2. En Nikodemus, samen met Jozef, troostte Annas en Kajafas en de priesters en Levieten, sprekend: *'Sta op, ga recht op uw voeten staan, neem brood en versterk uw zielen, want morgen is het de sabbat van de Heer.'*
3. En zij stonden op en baden tot God en namen te eten en te drinken, daarna vertrok ieder naar zijn huis.
4. En op de sabbat bespraken de leraren en priesters en Levieten dit met elkaar in een zitting, sprekend: *'Wat betekent de toorn die over ons gekomen is? Want wij kennen Zijn vader en Zijn moeder?'*
5. De leraar Levi zei: *'Ik weet dat zijn ouders God vreesden en hun geloften niet achterhielden en drie maal per jaar tienden betaalden. En toen Jezus geboren was brachten Zijn ouders Hem naar deze plaats en gaven ze (spijs)offers en brandoffers aan God.'*
6. En de grote leraar Simeon nam Hem in zijn armen en zei: *'Heer, laat Uw dienaar nu maar in vrede vertrekken. Want mijn ogen hebben Uw redding gezien die U voor alle volken heeft voorbereid. Een licht om de samenlevingen te verlichten en de eer voor Uw volk Israël.'*
7. En Simeon zegende hen en zei tegen Zijn moeder Mirjam: *'Ik breng u goed nieuws over dit kind.'*
8. En Mirjam zei: *'Goed, mijn heer?'*
9. En Simeon zei: *'Kijk, Hij is aangesteld voor de val en wederopstanding van Israël en voor een weersproken teken. Maar een zwaard zal uw eigen hart ook doorsteken, omdat de gedachten van vele harten openbaar kunnen komen.'*
10. Zij reageerden op de leraar Levi: *'Hoe weet u die dingen?'*
11. Levi zei tegen hen: *'Weet u niet dat ik onderwijs in de wet van hem gehad heb?'*
12. De raad zei tegen hem: *'Wij checken het bij uw vader.'*
13. En zij lieten zijn vader komen en vroegen hem ernaar en hij zei tegen hen: *'Waarom gelooft u mijn zoon niet? De gezegende en rechtvaardige Simeon onderwees hem werkelijk in de wet.'*
14. De raad zei: *'Rabbi Levi, is het woord dat u spreekt waar?'*
15. En hij zei: *'Het is waar.'*
16. Daarop spraken de bestuurders van de synagoge met de priesters en Levieten onder elkaar af: *'Kom, laten we de drie mannen halen, die kwamen*

- om ons te vertellen van Zijn onderwijs en Zijn opname. Laten zij ons vertellen hoe zij Hem opgenomen zagen worden.'*
17. En dit woord beviel hen allemaal. Dus stuurden ze de drie mannen die daarvoor met hen mee waren gegaan naar Galilea en ze zeiden tegen hen: *'Zeg tegen Rabbi Addas en Rabbi Phinechas en Rabbi Aggeüs: 'Vrede zij met u en met allen die bij u zijn. Omdat er grote vragen voorliggen bij de raad, daarom wordt u opgeroepen naar de heilige plaats Jeruzalem'*
18. En de mannen gingen naar Galilea en troffen hen zittend aan, overpeinzend over de wet, ze groetten hen in vrede.
19. En de Galileïsche mannen zeiden tegen degenen die naar hen toe gekomen waren: *'Vrede zij met heel Israël.'*
20. En zij reageerden: *'Vrede zij met u.'*
21. Verder zeiden ze tegen hen: *'Waarom bent u gekomen?'*
22. En de uitgezondenen zeiden: *'De raad roept u naar de heilige stad Jeruzalem.'*
23. En toen de mannen hoorden dat zij door de raad ontboden waren, baden ze tot God en zetten ze zich neer om samen met de mannen gezellig te eten en te drinken. Daarna stonden ze op en kwamen ze veilig in Jeruzalem aan.
24. De dag daarop werd de raad in de synagoge bijeengeroepen, en zij ondervroegen hen als volgt:
25. *'Heeft u Jezus inderdaad op de berg Mamlich gezien terwijl Hij Zijn elf leerlingen onderwees? En zag u hem opgenomen worden?'*
26. En de mannen antwoordden hen als volgt: *'Toen wij Hem opgenomen zagen worden, toen hebben wij u dat ook verteld.'*
27. Annas zei: *'Neem ieder van hen apart en laten wij kijken of hun woorden overeenstemmen.'*
28. Dus scheidde zij hen van elkaar. Zij riepen Addas als eerste en zeiden tegen hem: *'Hoe zag u Jezus opgenomen worden?'*
29. Addas zei: *'Terwijl Hij op de berg Mamlich zat en Zijn leerlingen onderwees, zagen wij dat een wolk Hem en Zijn leerlingen overschaduwde. En die wolk tilde Hem naar de hemel terwijl Zijn leerlingen met hun gezichten ter aarde lagen.'*
30. Toen riepen zij de priester Pinechas en ondervroegen hem ook, sprekend: *'Hoe zag u Jezus opgenomen worden?'*
31. En hij sprak op dezelfde manier.
32. Dus vroegen zij het ook aan Aggeüs, ook hij sprak op dezelfde manier.
33. En de raad zei: *'In de wet van Mozes is opgenomen: 'Op het getuigenis van twee of drie zal elk woord bevestigd zijn.'*
34. De leraar Abuthem zei hierop: *'In de wet staat geschreven: 'Henoeh wandelde met God en was er niet (meer), omdat God hem meenam.'*
35. De leraar Jairus zei: *'Wij hebben ook van de dood van de heilige Mozes gehoord en hem niet (meer) gezien. Want in de wet van de Heer staat*

- geschreven: 'En Mozes stierf door de Mond van de Heer, en tot op deze dag kent niemand zijn graf.'⁷
36. Ook Rabbi Levi zei: 'Waarom (anders) was het dat Rabbi Simeon zei toen hij Jezus zag: 'Kijk, dit kind is aangesteld voor de val en wederopstanding van Israël, en tot een weersproken teken?''⁸
37. En Rabbi Isaak zei: 'In de wet staat geschreven: *'Kijk, ik zend mijn boodschapper voor uw aanblik, Hij zal voor u uit gaan en u op elke goede weg bewaren, want mijn Naam is daarnaar vernoemd!'*⁹ (JHVVH = ik ben er voor u).
38. Daarop zeiden Annas en Kajafas: 'Deze dingen heeft u goed gezegd. Dat wat in de wet van Mozes opgeschreven is. Dat niemand de dood van Henoeh heeft gezien en niemand de dood van Mozes heeft (op)gemerkt.
39. Maar Jezus sprak tegenover Pilatus en wij zagen dat Hij klappen en spugen in Zijn gezicht ontving. De soldaten plaatsten een doornenkroon op Hem. Hij werd dus gezeseld en door Pilatus veroordeeld. Ook werd Hij samen met twee rovers op de Schedelplaats gekruisigd. Ze hebben Hem ook azijn met gal te drinken gegeven en die soldaat, Longinus, stak Hem met een speer. Jozef, onze eerbare vader smeekte om Zijn lichaam en net zoals hij (Jozef) zegt stond Hij weer op.
40. Ook wat de drie leraren zeggen: 'Wij zagen Hem in de hemel opgenomen worden.'
41. En wat Rabbi Levi zei en getuigde over de zaken die door Rabbi Simeon zijn uitgesproken, dat hij zei: 'Kijk, dit kind is aangesteld voor de val en wederopstanding van velen in Israël en tot een weersproken teken.'
42. Daarop zeiden alle leraren tegen het hele volk van de Heer: 'Als dit van de Heer afkomstig is... en het wonderlijk is in onze ogen, dan weet u het vast en zeker O huisgezin van Jakob, dat er geschreven staat: 'Vervloekt is iedereen die aan een boom hangt.'¹⁰
43. En een ander schriftdeel leert: 'De goden die de hemelen en de aarde niet geschapen hebben zullen vergaan.'¹¹
44. En de priesters en Levieten zeiden tegen elkaar: 'Als de gedachtenis hieraan stand houdt tot aan de Sommos dat Jobel (Jubeljaar) genoemd wordt, weet dan dat Hij voor altijd overwinnen zal en een nieuw volk voor zichzelf op zal doen staan.'
45. Daarop waarschuwden de bestuurders van de synagoge en de priesters en de Levieten heel Israël, sprekend: 'Vervloekt is de man die wat een mensenhand gemaakt heeft aanbidt, en vervloekt is de mens die schepsels naast de Schepper aanbidt.'
46. En heel het volk zei: 'Amen! Amen!'
47. En het hele volk zong een lofzang voor de Heer en sprak: 'Gezegend de Heer die rust aan de bevolking van Israël gegeven heeft, in overeenstemming met alles wat Hij sprak. Geen woord van al het goede dat Hij via Zijn dienaar Mozes sprak is ter aarde gevallen. De Heer onze God is met ons, net zoals Hij met onze voorvaders was. Laat Hij ons niet in de steek laten en laat Hij ons niet vernietigen, weg van het keren van onze harten naar Hem, weg van het wandelen in al Zijn wegen, en weg van het houden aan al Zijn voorschriften en Zijn oordelen die Hij aan onze voorvaders beval. En op die dag zal de Heer Koning over heel de aarde zijn. Dan zal er één Heer zijn, en Zijn Naam is één. Ja de Heer onze Koning, Hij zal ons redden.
48. Er is niemand als U O Heer. Groot bent U O Heer en groot is Uw Naam.
49. Genees ons O Heer door Uw kracht, dan zullen wij genezen zijn. Red ons Heer, dan zullen wij gered zijn, want wij zijn Uw deel en Uw erfenis.
50. En de Heer zal Zijn volk niet in de steek laten, omwille van Zijn grote Naam. Want de Heer is begonnen met het maken van ons om Zijn volk te zijn.'
51. En toen zij allemaal deze lofzang gezongen hadden, is iedere man naar zijn huis gegaan, God verheerlijkend. [Want van Hem is de glorie, tot in de eeuwige wereld. Amen.]

⁷ Deuteronomium 34:5,6

⁸ Lukas 2 :25-35

⁹ Maleachi 3:1

¹⁰ Deuteronomium 21:22,23

¹¹ Jesaja 37:15-20

Deel II, de afdaling in de hel¹²

Griekse versie (einde deel I)

1. In deze tekst eindigt tekst I met deze woorden van de priester:
2. 'Onze Schrift zegt dat elk woord op het mondelinge getuigenis van twee of drie vast zal staan.
3. Dus Jozef heeft beleden dat hij Hem verzorgd en begraven heeft en waarom het waar is dat Hij weer is opgestaan.

Deel II

Hoofdstuk 17

1. Jozef zei: 'En waarom verwondert u zich dat Jezus weer is opgestaan? Dit is niet zo verwonderlijk, maar dit is wel verwonderlijk, dat Hij niet alleen is opgestaan, maar vele andere dode mensen deed opstaan, ze zijn vanuit hun graven verschenen en ook aan velen in Jeruzalem verschenen.
2. En als u die anderen niet kent, dan kent u Simeon zeker toch wel. Hij die Jezus aannam, ook zijn twee zonen die Hij heeft op doen staan. Die kent u tenminste wel omdat wij hen maar kort geleden begraven hebben.
3. En nu zijn hun graven open en leeg aangetroffen, en zichzelf zijn levend en ze wonen in Arimathea.
4. Daarop stuurden zij mannen en die troffen hun graven geopend en leeg aan.
5. Jozef zei: 'Laten we naar Arimathea gaan om hen te vinden.'
6. Daarop stonden de hoofdpriesters Annas en Kajafas op, met Jozef en Nikodemus en Gamaliël en nog anderen bij hen. Zij gingen naar Arimathea en troffen de mannen waar Jozef over sprak daar aan.
7. Dus offerden zij een (dank)gebed en begroetten zij elkaar, waarna zij met hen in Jeruzalem aankwamen.
8. Ze brachten hen in de synagoge en deden de deuren op slot en plaatsten het oude (testament) van de Joden in hun midden.
9. En de hogepriester zei tegen hen: 'Wij willen dat u zweert bij de God van Israël en bij Adonai dat u de waarheid spreekt over hoe u opstond en wie u uit de dood deed opstaan.'
10. Toen de mannen die verrezen waren dit hoorden, maakten ze het teken van het kruis over hun gezicht en ze zeiden tegen de hoofdpriesters: 'Geef ons papier en inkt en een pen.'
11. Dus brachten ze deze dingen bij hen. En zij gingen zitten en schreven het volgende:

Hoofdstuk 18

1. O Heer Jezus de Messias, de opstanding en het leven voor de wereld. Geef ons de genade dat wij over Uw opstanding kunnen vertellen en over Uw geweldige daden die u in de Hel (Hades) verrichtte.
2. Wij waren dus samen met iedereen die vanaf het begin ontslapen was in de hel.
3. En op het uur dat het middernacht was kwam over die duistere plaatsen een licht alsof de zon ging schijnen.
4. Wij werden allemaal verlicht en keken elkaar aan.
5. Op dat zelfde moment was onze vader Abraham, samen met alle aartsvaders en profeten extatisch van vreugde, ze zeiden tegen elkaar: 'Dit licht komt van de grote bliksem.'
6. De profeet Elia die ook aanwezig was zei: 'Dit licht is van de Vader en Zoon en de Heilige Geest, waarover ik ook profeteerde toen ik levend was, sprekend: 'Het land van Zebulon en het land van Naftali, het volk dat in de duisternis zit heeft een groot licht gezien.'¹³
7. Daarna kwam een ander, alsof vanuit de woestijn in hun midden staan, een asceet, en de aartsvaders zeiden tegen hem: 'Wie bent u?'
8. En hij zei: 'Ik ben Johannes, het einde van de profeten, die de wegen van de Zoon van God geëffend heeft en bekering aan het volk gepreekt heb voor de kwijtschelding van hun zonden.'
9. En de Zoon van God kwam naar mij toe. En toen ik Hem van veraf zag zei ik tegen het volk: 'Kijk, het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt.'¹⁴
10. En ik doopte hem eigenhandig in de rivier Jordaan, en zag als het ware een duif en de Heilige Geest op Hem neerkomen. Ook hoorde ik de stem van de God en Vader dit spreken: '*Dit is mijn geliefde Zoon met wie ik erg gelukkig ben.*'
11. En daarom heeft Hij mij ook naar u toe gestuurd om te verkondigen dat de enig verwekte Zoon van God hiernaartoe komt. Dat ieder die in Hem gelooft gered kan worden en dat wie niet in Hem gelooft veroordeeld kan worden.
12. Daarom zeg ik tegen u allemaal dat u Hem moet aanbidden als u hem ziet, want alleen nu is het de tijd van berouw voor u, voor het feit dat u ijdele afgoden vereerde in de wereld hierboven, en voor de zonden die u beging. Maar op een ander moment is het onmogelijk dat dit zou gebeuren.'

¹² Dit tekstgedeelte, of de kernboodschap ervan, maakte van origine geen onderdeel uit van het evangelie van Nikodemus. Mogelijk is het een ouder document. De tekst komt alleen in Europese vertalingen voor, niet in het midden Oosten. De tekst bestaat in drie vormen, Grieks, een beknopte versie die zeldzaam is. Ananias zegt echter wel dat hij de tekst in het Grieks heeft vertaald, dus deze tekst staat hier als eerste vertaald. Vervolgens twee Latijnse vertalingen die veel vaker voorkomen. De eerste is het meest uitgebreid. Voor de volledigheid en vergelijkbaarheid zijn alle drie de teksten opgenomen.

¹³ Jesaja 9:2

¹⁴ Johannes 1:29

Hoofdstuk 19

1. En terwijl Johannes dit onderwees aan hen die in de hel zaten, hoorde de eerst geschapen Adam (mens), de eerste vader dit ook en zei tegen zijn zoon Seth: 'Mijn zoon, ik zou graag dat je de voorvaders en de profeten vertelt over het menselijke geslacht, over waar ik u naartoe stuurde toen ik mij neerlegde om te sterven.'
2. En Seth zei: 'Luister u profeten en aartsvaders, mijn vader Adam, de eerst geschapene, legde zich op enig moment neer om te gaan sterven. Toen stuurde hij mij om bij de poort van het paradijs ernstig bij God te smeken om mij door Zijn engel naar de boom van genade te laten brengen. Dan kon ik de olie meenemen en mijn vader ermee zalven, dan zou hij opstaan van zijn ziekbed. Dus heb ik dat gedaan.'
3. En na mijn gebed kwam er een engel van de Heer naar mij toe die tegen mij zei: 'Wat vraagt u Seth? Vraagt u naar de olie die de zieken op doet staan? Of naar de boom die die olie doet stromen voor de ziekte van uw vader? Op dit moment kan die niet verkregen worden. Ga dus weg en zeg tegen uw vader dat nadat er, vanaf de schepping van de wereld, vijfduizendvijfhonderd jaar verstreken zijn, dat de eniggeboren Zoon van God dan mens zal worden en op aarde af zal dalen. Dan zal Hij hem met die olie zalven en zal hij opstaan. En met water en de Heilige Geest zal Hij hem wassen, en wie van hem afstammen. Dan zal hij van elke ziekte genezen worden, maar nu is het niet mogelijk dat dit gebeuren zal.'
4. En toen de profeten en aartsvaders deze dingen hoorden waren ze ontzettend blij.

Hoofdstuk 20

1. En terwijl zij allemaal zo blij waren, kwam Satan, de erfgenaam van duisternis en zei tegen Hades: 'O u die iedereen verslindt en onverzadigbaar bent, luister naar mijn woorden. Er is iemand uit het geslacht van de Joden die zichzelf de Zoon van God noemt. Maar Hij is een man en door onze list hebben de Joden Hem gekruisigd. Bereid u er toch maar goed op voor nu Hij gestorven is dat wij Hem hier vast kunnen zetten. Want ik weet dat Hij een man is, want ik hoorde Hem zeggen: *'Mijn ziel is vreselijk bezwaard, zelfs tot in de dood.'*¹⁵
2. En Hij heeft mij veel leed veroorzaakt in de bovenwereld terwijl Hij onder de mensen wandelde. Want waar Hij mijn dienaren ook maar aantrof, Hij vervolgde ze. En zovelen bij wie ik verminking, blindheid of verlamming, melaatsheid of iets soortgelijks had veroorzaakt, die genas Hij met een enkel woord. En daar waar ik velen klaarstoomde om begraven te worden, ook hen wekte Hij weer op met een enkel woord.'
3. Hades zei: 'En is Hij werkelijk zo machtig dat Hij dit soort dingen met een enkel woord kan doen? Meer nog, als Hij zo is, bent u dan wel in staat om Hem te weerstaan? Het lijkt mij dat geen mens in staat is om Hem te weerstaan. Maar aangezien u gehoord heeft dat deze man de dood vreest, dan heeft Hij dit vast zogenaamd gezegd om de draak met u te steken,

¹⁵ Markus 14:34, : *'Diep verdriet ervaart mijn ziel, ten dode toe, blijf hier en waak.'* Zie ook Mattheüs 26:38 Daarna

met het oog erop om u met machtige hand te pakken te nemen. Dus wee! Wee! Voor eeuwig voor u!'

4. Satan zei: 'O u Hades die iedereen verslindt en onverzadigbaar bent, was u dan zo bang toen u van onze gezamenlijke tegenstander hoorde? Ik was niet bang voor Hem, maar ik zette de Joden tegen Hem op, en zij kruisigden Hem en gaven Hem ook gal vermengd met azijn te drinken. Maak u zelf dus klaar zodat, wanneer Hij komt, u Hem vast zou kunnen houden.'
5. Hades antwoordde: 'O erfgenaam van duisternis, verdoemde zoon, duivel, en nu zegt u tegen mij dat velen van hen die u klaargestoomd had om begraven te worden, dat Hij die met een enkel woord weer opgewekt heeft? Als Hij nu velen vrijgezet heeft van het begraven worden, hoe en met welke kracht zal Hij dan door ons vastgehouden worden?'
6. Werkelijk, pas nog slokte ik een man die Lazarus heet op, en na korte tijd heeft één van de levenden hem met geweld vanuit mijn ingewanden weggegrist, met een enkel woord. Dus ik denk dat Hij dat is waarvan u spreekt.'
7. Als wij Hem hier dus ontvangen, dan ben ik bang dat we ook voor de rest gevaar lopen, want vanaf het begin heb ik alle mensen opgeslokt. Kijk, ik merk dat ze al onrustig worden en ik heb er pijn in de buik van. Die Lazarus die hiervoor bij mij werd weggevangen zie ik als een slecht voorteken. Want hij vloog bij mij weg, niet alsof een dood mens, maar alsof een arend, dus wierp de aarde hem direct naar buiten.'
8. Daarom zeg ik u met klem, met beroep op uw eigen gaven en de mijne, dat u Hem niet naar deze plaats brengt. Want ik geloof dat Hij daarvandaan komt om alle doden op te wekken. En ik zeg u ook nog dit, zwerend bij de buitenste duisternis, als u Hem hier brengt, dan zal niemand van alle doden in mij achtergebleven zijn.'

Hoofdstuk 21

1. Terwijl Satan en Hades dit met elkaar bespraken, klonk er een geweldige stem, alsof het dondert, sprekend: 'Hef uw poorten op O vorsten, ja wees opgetild u eeuwige deuren, want de Koning van heerlijkheid zal binnenkomen!'
2. Als Hades dit hoort zegt hij tegen Satan: 'Ga eropaf, als u dat kunt en hou Hem tegen!' Dus ging Satan erop af.'
3. Daarop zei Hades tegen zijn duivels: 'Maak de koperen poorten goed en stevig vast, met de ijzeren balken en bewaak mijn sloten. Sta rechtop en bewaak alle posten, want als Hij hier aankomt, dan loopt het slecht met ons af!'
4. Toen de voorvaders dit hoorden, begonnen ze hem allemaal te bestoken met: 'U die iedereen verslindt en onverzadigbaar bent, doe open! Zodat de Koning van heerlijkheid binnen kan komen!'
5. De profeet David zei: 'Weet u dan niet blinde, dat toen ik in de wereld leefde, dat ik dit woord geprofeteerd heb: 'Hef op O vorsten uw poorten!''¹⁶
6. Jesaja zei: 'Dit is wat ik via de Heilige Geest voorzag en schreef: 'De doden zullen opstaan, en zij die in

zegt Hij tegen hen: *'Mijn ziel ervaart de macht van de dood Simon,'* en: *'Waak met mij.'* (Hebr)

¹⁶ Psalm 24:7-10

de graven zijn zullen wakker worden, en zij die in de aarde zijn zullen zich verheugen.¹⁷

7. En verder: 'O dood, waar is uw steekwapen? O Hel, waar is uw overwinning?'¹⁸
8. Daarop klonk opnieuw een stem die sprak: 'Hef de poorten omhoog!'
9. En toen Hades die stem voor de tweede keer hoorde, antwoordde hij dit, alsof hij van niets wist: 'Wie is deze Koning van heerlijkheid?'
10. De engelen van de Heer reageerden: 'De Heer sterk en machtig, de Heer machtig in de strijd!'
11. En op dit woord braken de koperen poorten gelijk aan stukken en verpulverden de ijzeren balken tot stof. Alle vastgebonden doden werden uit hun kettingen bevrijd, en wij met hen, en de Koning van heerlijkheid kwam binnen, als mens, en alle duistere uithoeken van de hel werden verlicht.

Hoofdstuk 22

1. Hades schreeuwde gelijk uit: 'Wij zijn verslagen, wee ons! Maar wie bent U dat U zo'n geweldige autoriteit en macht bezit? En wat voor soort mens bent U die hier zonder zonde aankomt?'
2. U die zo klein lijkt en toch zulke grote dingen kan doen, zo nederig en toch verheven, een slaaf en een meester, een soldaat en een generaal, u die autoriteit over de doden en de levenden uitoefent? U werd aan een kruis gespijkerd en in een graf neergelegd, en nu bent U vrij geworden en heeft al onze macht vernietigd.
3. Bent U dan die Jezus waarover onze opperste leider Satan tegen ons zei dat U via Uw kruis en dood de hele wereld beërven zou?'
4. Daarop pakte de Koning van heerlijkheid het hoofd van de opperste leider Satan vast, leverde hem uit aan de engelen en zei: '*Sla hem aan zijn handen en zijn voeten en zijn nek en zijn mond in de ijzers!*'
5. En zo leverde Hij hem uit aan Hades, sprekend: '*Neem hem mee en bewaar hem veilig tot aan mijn tweede komst!*'

Hoofdstuk 23

1. Toen Hades Satan had aangenomen zei hij tegen hem: 'O Baäl-zebub, erfgenaam van vuur en pijnigingen, tegenstander van de heiligen, waarom vond u het nodig om ervoor te zorgen dat de glorieuze Koning gekruisigd moest worden? Om hier naartoe te komen en ons naakt uit te kleden?'
2. Kijk maar om u heen en zie dat er geen dood mens meer achtergebleven is bij mij. Maar alles wat u bij de boom van kennis verworven heeft, dat heeft u bij de boom van het kruis verloren. Dus al uw vreugde is verdriet geworden, en toen u de glorieuze Koning wilde doden heeft u uzelf gedood.
3. Want omdat ik u aangenomen heb om u veilig in bewaring te houden, zult u uit ervaring leren welk kwaad ik op u loslaten zal. O u hoofdduivel, begin van de dood, wortel van zonde en eind van alle kwaad, welke fout trof u aan in Jezus zodat u op Zijn vernietiging uit bent geweest? Hoe durfde u het om zoiets slechts te doen? Hoe komt u er op om zo iemand in de benedenste duisternis binnen te

brengen? Hierdoor bent u nu beroofd van iedereen die sinds het begin gestorven is!'

Hoofdstuk 24

1. En terwijl Hades dit tegen Satan zei, stak de Koning van heerlijkheid Zijn rechterhand uit en pakte onze voorvader Adam vast en deed hem opstaan. Daarna keerde Hij zich naar de rest en zei:
2. '*Kom mee met mij u allemaal die de dood ondergaan heeft vanwege de boom die deze man heeft aangeraakt. Want kijk, ik wek u allemaal werkelijk op door de boom van het kruis.*'
3. En dat gezegd hebbend stuurde Hij ze allemaal vooruit. En onze voorvader Adam was zichtbaar blij van ziel en sprak: 'Ik breng dank aan Uw grootsheid O Heer, want U heeft mij uit de diepste hel omhoog gebracht.'
4. Alle profeten en heiligen spraken precies zo: 'Wij brengen U dank O Messias en Redder van de wereld omdat U ons leven vanuit de vergankelijkheid omhoog heeft gehaald.'
5. En toen zei dit gezegd hadden, zegende de Redder Adam op zijn voorhoofd met het teken van het kruis, en dat deed Hij net zo op alle aartsvaders en profeten en martelaren en voorvaders.
6. En Hij nam hen mee en sprong uit de hel. En onderweg zongen de heilige voorvaders lofzangen, Hem volgend en zingend: 'Gezegend is Hij die uit Naam van de Heer komt, aan Hem behoort de heerlijkheid van alle heiligen!'

Hoofdstuk 25

1. Zo ging Hij naar het paradijs, de hand van onze voorvader Adam vasthoudend, en Hij leverde hem en alle rechtvaardigen over in handen van de aartsengel Michaël.
2. En terwijl zij de poort van het paradijs binnengingen, kwamen twee bejaarde mannen hen tegemoet. De heilige voorvaders zeiden tegen hen: 'Wie bent u die de dood niet gezien heeft of in de hel bent afgedaald? Maar u woont in het paradijs met uw lichamen en zielen?'
3. En een van hen antwoordde hen dit: 'Ik ben Henoch met wie God blij was en ik ben door Hem hier naartoe getransponeerd, en dit is de Tisbiet Elia. Wij zullen ook tot aan het einde van de wereld blijven leven, want in die tijd zullen wij door God uitgezonden worden om de Antichrist te weerstaan en door hem gedood te worden, en na drie dagen op te staan en in de wolken opgenomen te worden om de Heer te ontmoeten.'

Hoofdstuk 26

1. En terwijl zij nog spraken, kwam er een andere man, een nederig type, ook een kruis op zijn schouder dragend. De heilige vaders zeiden tegen hem: 'Wie bent u die eruit ziet als een rover, en wat betekent dat kruis dat u op uw schouder draagt?'
2. Hij antwoordde: 'Zoals u zegt was ik een rover en een dief in de wereld. En daarom hebben de Joden mij opgepakt en mij aan de doodstraf aan het kruis

¹⁷ Jesaja 26:19

¹⁸ Hosea 13:14,15; I Korintiërs 15:54-57

overgeleverd, samen met onze Heer Jezus de Messias.

3. Toen Hij dus aan het kruis hing, merkte ik de tekenen die plaatsvonden op, dus geloofde ik in Hem en deed Hem dit verzoek: 'Heer, wanneer U regeren zult, vergeet mij dan niet!'
4. En Hij zei gelijk tegen mij: '*Waarachtig, waarachtig, ik zeg u dat u vandaag met mij in het paradijs zult zijn.*'¹⁹
5. Daarom ben ik gekomen, mijn kruis het paradijs binnendragend. Ik trof Michaël aan, de aartsengel, en zei tegen hem: 'Onze Heer Jezus, de Messias die gekruisigd werd heeft mij hiernaartoe gestuurd. Breng mij daarom naar de poort van Eden.'
6. En toen het vlammeende zwaard het teken van het kruis zag, opende het zich voor mij en ik ging naar binnen.
7. Daarop zei de aartsengel tegen mij: 'Neem een beetje rust, want Adam, de voorvader van de mensheid komt er aan met de rechtvaardigen, zodat zij ook binnen kunnen komen.' En nu ik u gezien heb, ben ik gekomen om u te ontmoeten.'
8. En toen de heiligen deze dingen hoorden, riepen zij dit met luide stem uit: 'Groot is de Heer en groot is Zijn macht!'

Hoofdstuk 27

1. Dit allemaal hebben wij gezien en gehoord, ja wij de twee broers die ook door de aartsengel Michaël gestuurd zijn om de opstanding van de Heer te verkondigen, echter ook om eerst naar de Jordaan te gaan om gedoopt te worden.
2. We zijn daar ook geweest en gedoopt, samen met de andere doden die weer opgestaan waren.
3. Daarna zijn wij ook naar Jeruzalem geweest om het Pesach van de opstanding na te komen. Maar nu gaan we weg, want wij zijn niet in staat om op deze plaats te blijven.
4. Nu is de liefde van God, ook de Vader, en de genade van de Heer Jezus de Messias, en de <gemeenschap> van de Heilige Geest met u allemaal, Amen.'
5. 'Toen zij dit opgeschreven hadden en de boeken gesloten hadden, gaven ze de ene helft aan de hogepriesters en de tweede helft aan Jozef en Nikodemus en zelf verdwenen ze plotseling. Tot verheerlijking van onze Heer Jezus de Messias, amen.

Tekst A Latijn

1. ...Alle naties zullen Hem dienen, en koningen zullen van veraf komen, Hem aanbeddend en verheerlijkend. (Hierna vervolgt deel II)

Hoofdstuk 17

2. En Jozef stond op en zei tegen Annas en Kajafas: 'Oprecht en terecht verwondert u zich omdat u gehoord hebt dat Jezus is na de dood levend gezien en dat Hij in de hemel opgestegen is.
3. Toch is het nog wonderlijker dat Hij niet alleen uit de dood opstond, maar dat Hij ook vele andere doden levend op deed staan uit hun graven, en door velen in Jeruzalem zijn ze gezien.
4. Luister nu naar mij, want wij weten allemaal van de gezegende Simeon, de hogepriester die het kind Jezus in zijn handen ontving in de tempel. En deze Simeon had twee zonen, bloedbroers, en wij waren er allemaal toen zij ontsliepen en op hun begrafenis.
5. Ga daarom en bekijk hun graven, want ze zijn open omdat ze zijn opgestaan, en kijk zij zijn in de stad Arimathea, ze wonen bij elkaar en zijn in gebed.
6. Werkelijk horen mensen hen het uitschreeuwen(in gebed), maar zij spreken met geen mens, maar houden zich alsof zij doden mannen zijn (naar hen).
7. Maar kom, laten we hen met hoge achting en zachtmoedigheid naar ons toe brengen, en als wij er bij hen op aandringen, misschien willen zij het mysterie van hun wederopstanding met ons delen.'
8. Toen ze dit hoorden werden ze allemaal heel blij. En Annas ging met Kajafas, Nikodemus en Jozef naar hun graven en troffen hen er niet aan. Daarop gingen ze naar de stad Arimathea en vonden hen

daar, Op hun knieën knielend en zichzelf overgevend in gebed.

9. En ze kusten hen en ze brachten hen met grote eerbied en met de vrees van God naar de synagoge in Jeruzalem.
10. Ze sloten de deuren, pakte de wet van de Heer en legden die in hun handen en zij bezwoeren hen bij de God Adonai en de God van Israël die tot onze voorvaders sprak via de profeten, sprekend: 'Geloven jullie dat het Jezus is die jullie uit de dood heeft opgewekt? Vertel ons hoe u uit de dood verzezen bent.'
11. En toen Karinus en Leucius deze bezwering hoorden, beefde hun lichaam, ze zuchtten en kreunden met een bezwaard hart.
12. Samen opkijkend naar de hemel maakten ze met hun vingers het zegel van het kruis op hun tongen (los), en direct spraken ze allebei, sprekend: 'Geef ons een stuk papier en laat ons opschrijven wat we gezien en gehoord hebben.'
13. En ze gaven ze aan hen en elk van hen ging zitten en schreef het volgende:

Hoofdstuk 18

1. 'O Heer Jezus de Messias, het leven en de opstanding (de opstanding van de doden en het leven van de levenden), sta ons toe om te spreken om over de mysteriën van Uw majesteit te spreken.

¹⁹ Lukas 23:42,43

Dat wat U bewerkte na Uw dood aan het kruis, omdat wij daar met klem toe opgeroepen zijn in Uw Naam.

2. Want U heeft ons opgedragen om niemand de geheimen van Uw goddelijke majesteit die U in de hel (Hades, het dodenrijk) bewerkte te vertellen.
3. Desondanks, toen wij daar samen met onze voorvaders in de diepte zaten, in de schemerige duisternis, kwam plotseling de gouden warmte van de zon die als een paarsachtig koninklijk licht op ons neerscheen.
4. Direct was de vader van heel het menselijk geslacht samen met alle aartsvaders en profeten ontzettend blij, sprekend: 'Dit licht is het begin (of de Oorsprong) van het eeuwige Licht die ons beloofde om het mede eeuwige Licht naar ons toe te sturen.'
5. Ook Jesaja riep het uit en zei: 'Dit is het Licht van de Vader, ja de Zoon van God, net zoals ik dat profeteerde toen ik op aarde leefde: 'Het land van Zebulon en het land van Naftali onder de Jordaan, het Galilea van de samenlevingen, het volk dat in grote duisternis wandelde heeft een groots licht gezien. Ja zij die wonen in het land van de schaduw van de dood, op hen scheen dat licht.'²⁰ En nu is dat gekomen en scheen het op ons die in de dood zitten!'
6. En terwijl wij allemaal erg blij waren met het licht dat ons bescheen, kwam onze vader Simeon naar ons toe, en in zijn vreugde zij hij tegen ons: 'Iedereen, verheerlijk Jezus de Messias, de Zoon van God. Want ik ontving Hem in mijn handen in de tempel toen Hij als kind geboren was. Bewogen vanuit de Heilige Geest gaf ik een getuigenis af en zei tegen Hem: 'Nu hebben mijn ogen de redding die U voor het zicht van heel het volk klaargemaakt heeft gezien. Een licht om de samenlevingen te verlichten en om de heerlijkheid van het volk van Israël te zijn.'²¹
7. En toen zij deze dingen hoorden was de hele menigte van heiligen nog veel blijer.
8. Hierna kwam iemand die er uit zag als een woestijnbewoner, en iedereen vroeg hem: 'Wie bent u?'
9. En hij antwoordde hen dit : 'Ik ben Johannes, de stem van de Profeet van de Allerhoogste die voorafgaand aan Zijn komst kwam om Zijn wegen te bereiden, om kennis over redding aan zijn volk te geven, met de kwijtschelding van hun zonden.
10. En toen ik Hem naar mij toe zag komen zei ik, bewogen door de Heilige Geest: 'Kijk naar het Lam van God! Kijk naar Hem die de zonden van de wereld wegneemt!'²²
11. En ik doopte Hem in de rivier Jordaan en zag de Heilige Geest gelijkend op een duif op Hem neerdalen. En ik hoorde een stem uit de hemel zeggen: '*Dit is mijn geliefde Zoon met wie ik erg gelukkig ben.*'²³
12. Ook nu ben ik voorafgaand aan Hem gekomen. Ik ben afgedaald om aan u te vertellen dat Hij op het punt staat om ons te bezoeken. Ja de Dageraad, de Zoon van God, vanuit de hoge naar ons komend die in duisternis en de schaduw van de dood zitten.

Hoofdstuk 19

13. En toen Vader Adam, de eerst geschapene dit hoorde, ja dat Jezus in de Jordaan was gedoopt, riep hij uit naar zijn zoon Seth: 'Vertel alles aan uw zonen en aan de aartsvaders en de profeten van wat u van de aartsengel Michaël gehoord hebt toen ik u naar de poorten van het paradijs toe stuurde. (Ik stuurde u) zodat u God zou smeken om Zijn engel te sturen om u de olie van de genadeboom te geven om mijn lichaam mee te zalven, want ik was ziek.'
14. Daarop ging Seth dichtbij de heilige aartsvaders en profeten staan en zei: 'Toen ik, Seth bij de poorten van het paradijs aan het bidden was, kijk toen verscheen Michaël, de engel van de Heer aan mij, sprekend:
15. 'Door de Heer ben ik naar u toe gestuurd, dat komt omdat ik over het lichaam van mensen ben aangesteld. Dus zeg ik tegen u Seth, bedroef uzelf niet met tranen, biddend en smekend om de olie van de boom van genade om uw vader Adam ermee te kunnen zalven vanwege de pijn in zijn lichaam, want u zult niet in staat zijn om die te ontvangen, behalve in de laatste dagen en tijden, behalve als vijfduizendvijfhonderd (of 5952) jaar voorbij zijn. Dan zal de meest geliefde Zoon van God op aarde komen om het lichaam van Adam en de lichamen van de doden op te wekken, en Hij zal komen en in de Jordaan gedoopt worden.
16. En als Hij opkomt uit het water van de Jordaan dan zal Hij iedereen die in Hem gelooft met de olie van genade zalven. En die olie van genade zal op alle generaties van wie uit water en de Heilige Geest geboren zullen worden zijn, tot in het eeuwige leven.
17. Dan zal de meest geliefde Zoon van God, ja Jezus de Messias op aarde afdalen en onze vader Adam in het paradijs naar de boom van genade brengen.'
18. En toen zij al deze dingen van Seth hoorden uitten alle aartsvaders en profeten hun grote blijdschap.

Hoofdstuk 20

1. En terwijl alle heiligen feest vierden, kijk toen zei Satan de vorst en baas van de dood tegen Hel: 'Maak uzelf klaar om Jezus die opschepte dat Hij de Zoon van God was te ontvangen. Want Hij is een mens die de dood vreest en zegt: '*Mijn ziel is bezorgd om de dood.*'²⁴
2. Hij is mijn grote vijand geweest en heeft mij hevige pijn gedaan. Velen die ik blind, lam, stom, melaats en bezeten gemaakt had heeft Hij met een enkel woord genezen. Ook sommigen die ik bij de dood heb gebracht heeft Hij bij u weggehaald.
3. Hel antwoordde dit tegen de vorst Satan: 'Wie is Hij dan die zo machtig is dat Hij de dood vreest? Want alle machtigen van de aarde worden onderworpen aan mijn macht vastgehouden, zelfs hen die u mij onderworpen aan uw macht gebracht hebt. Als u dan zo machtig bent, wat voor soort mens is Jezus dan die, al vreest Hij voor de dood, uw macht kan weerstaan? Als Hij al zo machtig is in Zijn menszijn, dan zeg ik u met klem dat Hij almachtig is in Zijn

²⁰ Jesaja 9:1,2

²¹ Lukas 2:30-32

²² Johannes 1:29

²³ Mattheüs 3:16,17

²⁴ Markus 14:34

- goddelijkheid en dat niemand Zijn macht kan weerstaan! En toen Hij zei dat Hij bang was voor de dood, toen had Hij u in de tang en daarom bent u voor alle eeuwige eeuwen te beklagen.’
4. Maar Satan de vorst van de Tartarus (Hel) zei: ‘Waarom twijfelt u en bent u bang om Jezus te ontvangen, Hij is toch uw en mijn tegenstander? Want ik heb Hem beproefd en ik heb mijn oude volk, de Joden met jaloezie en wraak tegen Hem opgehitst. Ik heb een speer geslepen om Hem te doorsteken, ik heb Hem gal met azijn gemengd te drinken gegeven. Ik heb een kruis om Hem te kruisigen en spijkers om te doorboren gegeven. Dus Zijn dood is nabij om Hem bij u te brengen zodat Hij onderworpen is aan u en mij.’
 5. Hel antwoordde en zei: ‘U heeft mij verteld dat Hij het is die dode mensen bij mij weggehaald heeft. Want er zijn velen die, terwijl zij op aarde leefden, dode mensen bij mij weggehaald hebben, echter niet uit eigen kracht maar door tot God te bidden, en hun Almachtige God heeft hen bij mij weggehaald. Wie is dan deze Jezus die met Zijn eigen woord, zonder te bidden dode mensen bij mij weggehaald heeft? Is Hij het niet die door Zijn gebiedende woord het leven van Lazarus herstelde? Die was al vier dagen dood, hij stonk en was aan het vergaan, ik hield hem hier dood vast.’
 6. Satan, de vorst van de dood zei dit: ‘Dat is diezelfde Jezus.’
 7. Toen Hel hoorde dat hij tegen hem zei: ‘Vanwege uw eigen krachten en de mijne smeed ik u, verzeker dat u Hem niet naar mij toebrengt. Want op dat moment, toen ik Zijn gebiedende woord hoorde, werd ik overmand door angst en beven, ook al mijn divisies bij mij waren bezorgd. We konden Lazarus gewoon niet vasthouden, maar alsof een Arend die zichzelf afschudde, sprong hij heel behendig en snel naar voren en verliet hij ons. Ook de aarde die het dode lichaam van Lazarus bewaarde gaf hem direct levend terug. Daarom weet ik dat die man die in staat is om deze dingen te doen een sterke God en bevelhebber is, ook machtig in menselijke gestalte en dat Hij de Redder van de mensheid is. Als u Hem naar mij toe brengt, dan zal Hij iedereen die in deze harde gevangenis opgesloten is, en ook vanwege hun zonden met onbreekbare kettingen gebonden is, bevrijden en hen voor altijd in het leven van Zijn godheid brengen.
 4. Daarop zei Hel tegen zijn slechte dienaren: ‘Sluiten jullie de zware koperen poorten en zet ze met ijzeren balken vast en geef moedig weerstand zodat wij die gevangen houden zelf niet gevangengenomen worden.’
 5. Maar toen de hele menigte van heiligen dit hoorde, spraken zij de bestraffende woorden tegen Hel: ‘Open uw poorten zodat de Koning van heerlijkheid binnen kan komen!’²⁵
 6. En David riep dit uit: ‘Heb ik u toen ik op aarde leefde niet voorzegt: ‘Laat hen de Heer dank brengen voor al Zijn genadebewijzen en Zijn wonderen aan de mensenkinderen. Wie heeft de koperen poorten verbroken en de ijzeren balken aan stukken geslagen? Hij heeft hen van hun slechte pad af gehaald.’²⁶
 7. In die trend zij Jesaja ook tegen hem: ‘Voorzei ik toen ik op aarde leefde niet aan u: ‘De doden zullen opstaan en zei die in de graftomben zijn zullen opnieuw opstaan, ja zij die in de aarde zijn zullen blij zijn, want de dauw die van de Heer komt is hun gezeining?’²⁷ Verder zei ik nog: ‘Dood waar is uw steek? O Hel waar is uw overwinning?’²⁸
 8. Toen zij Jesaja dit hoorden zeggen, zeiden alle heiligen tegen Hel: ‘Open uw poorten! Nu zult u overwonnen, zwak en krachteloos zijn!’
 9. Daarop klonk een geweldige stem alsof de donder klinkt, sprekend: ‘Verwijder O vorsten uw poorten, en deuren van de hel wees opgehaald, want de Koning van heerlijkheid zal binnentreden!’²⁹
 10. En toen Hel zag dat zij dit twee maal uitschreeuwden, zei hij, alsof hij het nog niet wist: ‘Wie is die Koning van heerlijkheid?’
 11. En David antwoordde Hel en zei: ‘Ik ken de woorden die hier geroepen worden, want ik profeteerde dit zelfde door Zijn Geest. Dus nu zeg ik tegen u wat ik eerder al zei: ‘De Heer sterk en machtig, de Heer machtig in de strijd, Hij is de Koning van heerlijkheid!’³⁰
 12. Verder: ‘De Heer keek vanuit de hemel naar beneden om, om het gekreun van hen die geboeid zijn te kunnen horen en de kinderen van hen die vermoord zijn te bevrijden.’³¹
 13. En nu, u allergeeueste en stinkende Hel, open uw poorten zodat de Koning van heerlijkheid binnen kan komen!’
 14. En terwijl David dit tegen Hel sprak, verscheen de Heer in majesteit in menselijke gestalte en verlichtte de eeuwige duisternis en brak de onbreekbare boeien. Ja de hulp van Zijn eeuwige macht bezocht ons die in de diepe duisternis van onze overtredingen vastzaten en in de doodsschaduw van onze zonden.

Hoofdstuk 21

1. En terwijl de vorst Satan en de Hel zo met elkaar in gesprek waren, kwam er plotseling een stem als een donderslag en een geestelijke roep: ‘Verwijder uw poorten O vorsten en word opgeheven u eeuwige deuren, dan zal de Koning van heerlijkheid binnenkomen!’
2. Toen Hel dit hoorde zei hij tegen de vorst Satan: ‘Ga weg van mij, weg uit mijn verblijf, als u dan zo’n machtig krijgsman bent, vecht dan zelf tegen de Koning van heerlijkheid! Maar wat moet u met Hem aan?’
3. En Hel wierp satan weg uit zijn verblijf.

²⁵ Psalm 24:7; Jesaja 26:2

²⁶ Psalm 107:13-16

²⁷ Jesaja 26:19

²⁸ Hosea 13:14

Hoofdstuk 22

1. Toen Hel en dood en hun slechte dienaren dit zagen stonden zij verstijfd van angst, zij en hun wrede officieren, vanwege de aanblik van de helderheid van zo’n geweldig licht op hun eigen plek. De Messias zo plotseling in hun verblijf, en zij riepen dit uit:
2. ‘Wij zijn door U verslagen. Wie bent U die tot onze verwarring door de Heer gestuurd bent? Wie bent U

²⁹ Psalm 24:9

³⁰ Psalm 24:8 en 10

³¹ Psalm 102:19,20

- die zonder enige schade van verval en met de onaangetaste tekenen van Uw majesteit onze macht in toorn veroordeelt?
3. Wie bent U die zo groots en toch klein bent, zowel nederig als verheven, zowel soldaat als commandant, een machtig krijgsman in de vorm van een slaaf, een gedode glorieuze Koning die leeft, die Zijn moorddadige kruis droeg? U die dood lag in het graf, daalt levend naar ons af. Ja tijdens Uw dood beefde heel de schepping en alle sterren werden geschud. Nu bent U vrij onder de doden geworden en jaagt onze legioenen op de vlucht.
 4. Wie bent U die de gevangenen die vanwege eigen zonden in boeien vastgehouden worden bevrijd en hen tot hun vroegere vrijheid herstelt?
 5. Wie bent U die Uw goddelijke en heldere licht doet schijnen op hen die verduisterd waren vanwege hun verduisterende zonden?
 6. Op dezelfde manier waren alle legioenen van duivels verstijfd van angst, ze riepen het in de doodsangst van hun verwarring samen uit, sprekend: 'Waar komt U vandaan Jezus, O mens zo machtig en stralend van majesteit? Zo uitmuntend en schoon van zonde?'
 7. Want die aardse wereld die altijd aan ons onderworpen geweest is, tot nu toe, en onderhorig was aan onze winst, heeft nog nooit een dood mens zoals U naar ons toe gestuurd of een dergelijk cadeau naar Hel gezonden.
 8. Wie bent U die zo onbevreesd onze grenzen overgaat, die niet alleen onze kwellingen niet vreest, maar ook nog eens probeert om alle mensen uit onze boeien weg te dragen?
 9. Misschien bent U wel die Jezus waarvan onze vorst Satan zei dat Hij de heerschappij over de hele wereld zou krijgen door de dood aan het kruis.'
 10. Daarop stampte de Heer van heerlijkheid bovenop de dood, greep de vorst Satan vast en leverde hem aan de macht van Hel over, en Hij trok Adam naar zich toe, naar Zijn eigen heldere uitstraling.
6. Zij die vanaf het begin tot nu wanhoopten over leven en redding, niets is meer over van hun gebrul, geen enkel gebrul van hen klinkt nog in onze oren, laat staan dat er een teken van tranen op een van hun gezichten te zien is.
 7. O vorst Satan, bewaarder van de sleutels van de hel, de rijkdom die u vergaarde bij de boom van overtreding en met het verlies van het paradijs, die heeft u bij het kruis verloren, en al uw vrolijkheid is vergaan.
 8. Toen u de Messias Jezus als Koning van heerlijkheid op liet hangen, toen heeft u dat tegen uzelf en tegen mij bewerkstelligd.
 9. Vanaf nu zult u weten dat u in mijn eeuwige bewaring eeuwige martelingen en ondragelijke pijnen zult lijden.
 10. O vorst Satan, auteur van de dood en hoofd van de trots, eerst had u de mate van slechtheid in Jezus uit moeten zoeken. Waarom waagde u het erop om Hem zonder reden onterecht te laten kruisigen? Waarvan u wist dat Hem niets te verwijten was? Dat u de onschuldige en rechtvaardige in ons territorium durfde te brengen, en daarmee de schuldigen en goddelozen en onrechtvaardigen van de hele wereld vrij te laten!'
 11. En toen Hel dit tegen de vorst Satan had gezegd, toen zei de Koning van heerlijkheid tegen Hel: *'De vorst Satan zal in alle tijdperken in uw macht zijn, in plaats van Adam en zijn kinderen, juist diegenen die mijn rechtvaardigen zijn.'*

Hoofdstuk 24

Hoofdstuk 23

1. Toen Hel de vorst Satan ontving zei hij, hem ernstig verwijtend: 'O vorst van vergankelijkheid en baas van vernieling, Baäl-zebub, de aanfluiting van de engelen en bespuwing van de rechtvaardigen, waarom heeft u dit gedaan? U wilde de Koning van heerlijkheid nog wel kruisigen, en met Zijn overlijden beloofde u ons een grote buit vanwege Zijn dood. Als een dwaas wist u niet wat u deed.'
 2. Want kijk nu, door Zijn majestueuze uitstraling doet deze Jezus alle duisternis van de dood op de vlucht slaan, de sterke diepe ankers van de gevangenen heeft Hij verbroken en de gevangenen vrijgelaten. Hij maakte wie gebonden was los.
 3. Nu verheugt iedereen die zuchtend gebukt ging onder onze martelingen zich tegenover ons, en op hun gebeden verdwijnt onze overheersing als sneeuw voor de zon. Onze territoriums zijn overwonnen en nu vreest geen menselijke natie ons meer.
 4. En daarbij nog, de doden die nergens trots op waren winnen het van ons, en de gevangenen die nooit blij konden zijn bedreigen ons echt.
 5. O vorst Satan, vader van alle boosdoeners en goddelozen en verraders, waarom wilde u dit doen?
1. En de Heer strekte Zijn hand uit en zei: *'Kom bij mij u allemaal die mijn heiligen bent en mijn beeld en gelijkenis dragen/ U die door de boom en de duivel en dood veroordeeld was, kijk nu zijn de duivel en dood door de boom veroordeeld.'*
 2. En direct verzamelden alle heiligen zich onder de hand van de Heer.
 3. De Heer zei tegen Adam, zijn rechterhand vasthoudend: *'Vrede voor u en al uw kinderen die mijn rechtvaardigen zijn.'*
 4. Maar Adam wierp zichzelf op de knieën voor de Heer, pleitte bij Hem onder tranen en smekingen en sprak met luide stem: 'Ik verhoog U O Heer, want U heeft mij opgericht en heeft mijn vijanden het niet van mij doen winnen. O Heer mijn God, ik heb tot U geroepen en U heeft mij genezen. Heer U heeft mijn ziel uit de hel gebracht, u heeft mij bevrijd van hen die in de put afdalen. Zing lofprijs voor de Heer u al Zijn heiligen, en breng Hem dank, Zijn heiligheid herinnerend. Want er ligt toorn in Zijn verontwaardiging en leven in wat Hem pleziert.'
 5. Alle heiligen van God knielden op een zelfde manier neer en ze wierpen zichzelf aan de voeten van de Heer, eensgezind sprekend: 'U bent gekomen O Redder van de wereld. Dat wat U had voorzien via de wet en de profeten dat heeft U werkelijk volbracht. De levenden heeft U gered door Uw kruis. En via de dood aan het kruis bent U naar ons afgedaald zodat U ons van hel en dood zou redden, door Uw majesteit.'
 6. O Heer, net zoals U Uw glorieuze Naam in de hemelen gevestigd heeft, en Uw kruis als een teken van redding op aarde heeft opgericht, zet net zo

- het teken van Uw overwinning aan het kruis op in de hel, zodat de dood niet meer zal overheersen.’
7. En de Heer strekte Zijn hand uit en maakte het teken van het kruis over Adam en al Zijn heiligen. Daarop pakte Hij de rechterhand van Adam vast en ging omhoog de hel uit, en alle heiligen volgden Hem.
 8. Daarop riep de heilige David het volgende uit: ‘Zing een nieuw lied voor de Heer omdat Hij verbazingwekkende dingen gedaan heeft. Zijn Rechterhand met Zijn heilige Arm heeft redding voor Hem bewerkt. De Heer heeft Zijn reddende gezondheid bekendgemaakt, tegenover alle naties heeft Hij Zijn rechtvaardigheid geopenbaard.’³²
 9. En de hele menigte aan heiligen antwoordde dit: Al Zijn heiligen genieten die eer, Amen, Hallelujah!’³³
 10. Daarop riep de profeet Habakuk het uit en zei: ‘U ging erop uit vanwege de redding van Uw volk, om de uitgekozenen te bevrijden.’³⁴
 11. En alle heiligen antwoordden dit: ‘Gezegend is Hij die komt in de Naam van de Heer. God is de Heer en toonde ons het Licht, Amen, Hallelujah!’
 12. De profeet Micha riep dit op een zelfde manier: ‘Welke God is als U O Heer, onrechtvaardigheid wegnemend en zonde verwijderend? En nu houdt U Uw toorn in als getuigenis dat U vrijwillig genadig bent. Ja U keert zich af en bent ons genadig, u vergeeft als onze onrechtvaardigheden en heeft al onze zonden in de diepzee weg laten zinken. Net zoals U dat zwoer aan onze voorvaders in vroegere dagen.’³⁵
 13. En de heiligen reageerden als volgt: ‘Dit is onze God, voor eeuwig en altijd, Hij zal onze gids zijn tot in de eeuwige wereld, Amen, Hallelujah!’
 14. En alle profeten spraken gelijksoortig, de heilige woorden uit hun lofprijzingen aanhalend, en alle heiligen volgden de Heer, al roepend: ‘Amen, Hallelujah!’

Hoofdstuk 25.

1. Maar de Heer hield de hand van Adam vast en droeg hem over aan de aartsengel Michaël. Alle heiligen volgden de aartsengel Michaël en hij bracht hen in de heerlijkheid en schoonheid van het paradijs.
2. Daar ontmoetten zij twee mannen, ouden van dagen. En toen hen door de heiligen gevraagd werd: ‘Wie bent u die nu nog niet met ons in de hel bent geweest en in het paradijs bent geplaatst in het lichaam?’
3. Een van hen gaf hen dit antwoord: ‘Ik ben Henoeh die hier naartoe getransformeerd ben door het Woord van God, en dit hier bij mij is de Tisbiet Elia, hij is in een vurige strijdswagen opgenomen. Tot op deze dag hebben wij de dood niet geproefd. Maar wij zijn ontvangen, tot de komst van de antichrist om met tekenen en wonderen van God tegen hem te vechten. Om in Jeruzalem door hem vermoord te worden en om na drie en een halve dag weer levend opgenomen te worden in de wolken.’

Hoofdstuk 26

1. En terwijl Henoeh en Elia zo met de heiligen spraken, kijk, daar kwam nog iemand met slechte manieren, het teken van het kruis op zijn schouder dragend.
2. Toen zij hem zagen zeiden alle heiligen tegen hem: ‘Wie bent u? Want u ziet eruit als een dief, en hoe komt het dat u dit teken op uw schouders meedraagt?’
3. En hij antwoordde hen dit: ‘Dat heeft u goed gezegd, want ik was een dief die allerlei misdaden op aarde uitvoerde. De Joden kruisigden mij samen met Jezus en ik zag de wonderen in de schepping die gebeurden vanwege het kruis van Jezus toen Hij gekruisigd werd. Toen geloofde ik dat Hij de Maker van alle schepselen was en de almachtige Koning, en ik smeekte Hem dit: ‘Herinner mij Heer, als U in Uw koninkrijk aankomt.’
4. Direct reageerde Hij op mijn gebed en zei: ‘*Echt, ik zeg u, vandaag zult u met mij in het paradijs zijn.*’ En Hij gaf mij het teken van het kruis, sprekend: ‘*Draag dit en ga naar het paradijs toe, en als de engel die het paradijs bewaakt u niet toestaat om binnen te gaan, toon hem dan het teken van het kruis en zeg dan tegen hem: ‘De Messias Jezus, de Zoon van God die nu gekruisigd is stuurde mij.*’
5. En toen ik dit gedaan had, zei ik dit alles tegen de engel die het paradijs bewaakt. En toen hij dit van mij hoorde, deed hij gelijk de deur open en liet mij binnen, hij plaatste mij aan de rechterkant van het paradijs, sprekend: ‘Kijk nu, doe even rustig aan, dan zal Adam, de vader van de mensheid met al zijn kinderen die heilig en rechtvaardig zijn binnenkomen, na de overwinning en heerlijkheid van de opstanding van de Messias Jezus die gekruisigd is.’
6. Toen ze al deze woorden van de dief hoorden, zeiden alle heilige aartsvaders en profeten eenparig: ‘Gezegend is de Almachtige God, de Vader van de eeuwig goede zaken, de Vader van genadebewijzen, U die zo’n grote genade aan Uw zondaars bewezen hebt en hen opnieuw in de schoonheid van het paradijs gebracht hebt en in Uw prachtige weiden, want dit is het allerheiligste leven van de geest, Amen, Amen.’

Hoofdstuk 27

1. Dit zijn de goddelijke en heilige geheimen die wij zagen en hoorden, ja ik Karinus met Leucius. Maar het werd ons niet toegestaan om de overige geheimen van God te vertellen, overeenkomstig de aartsengel Michaël die dat als volgt tegen ons zei: ‘U moet met uw broers naar Jeruzalem gaan en in gebed blijven, de opstanding van de Messias Jezus uitroepend en verheerlijkend. Hij die u samen met Hem uit de dood heeft doen opstaan.
2. Maar u moet met geen enkel mens spreken, maar blijven zitten alsof u stom bent, tot het uur komt dat de Heer zelf het u toestaat om de geheimenissen van Zijn godheid te verkondigen.’
3. Ook gaf de aartsengel Michaël de opdracht aan ons om de Jordaan over te steken naar een rijke en vruchtbare plaats. Daar zijn er velen die samen

³² Psalm 98:1-3

³³ Psalm 98:4

³⁴ Habakuk 3:13a

³⁵ Micha 7:18-20

- met ons weer opgestaan waren als getuigenis van de opstanding van de Messias en Heer.
4. Er zijn maar drie dagen toegestaan voor ons die uit de dood opstonden, om het Pesach van de Heer in Jeruzalem met onze levende familie te vieren, als getuigenis van de opstanding van de Messias en Heer.
 5. Wij zijn in de heilige rivier de Jordaan gedoopt en hebben witte gewaden ontvangen, ieder van ons.
 6. En na de drie dagen dat wij het Pesach van de Heer gevierd hebben, werd iedereen die met ons weer opgestaan was in de wolken opgenomen. Ze werden over de Jordaan meegenomen en niet langer door mensen gezien.
 7. Maar tegen ons werd gezegd dat wij in de stad van Arimathea moesten blijven en doorgaan met bidden.
 8. Dit zijn alle dingen die de Heer ons vroeg aan u uit te leggen. Geef lofprijs en dankbaarheid aan Hem, kom tot berouw zodat Hij u genadig mag zijn. Vrede zij u van deze zelfde Heer en Messias Jezus die de Redder van ons allemaal is. Amen.'
 9. En toen ze al deze zaken op de paar blaadjes geschreven hadden, stonden ze op. En Karinus gaf dat wat hij opgeschreven had in de handen van Annas en Kajafas en Gamaliël.
 10. Op een zelfde manier gaf Leucius dat wat hij had opgeschreven aan Nikodemus en Jozef in handen.
 11. Plotseling veranderden zij van gestalte, oogverblindend wit, en ze werden niet meer gezien. Maar hun schrijven was vrijwel identiek, op hier en daar een letter na.
 12. En toen de hele synagoge van de Joden al deze geweldige verhalen van Karinus en Leucius hoorden, toen zeiden zij tegen elkaar: 'Wis en waarachtig werden al deze dingen door de Heer bewerkt, de Heer zij gezegend tot in de eeuwige wereld, Amen!'
 13. En ieder van hen ging naar buiten, verontrust van geest, zich met angst en beven tegen de borst slaand, zo vertrok elke man naar zijn eigen huis.
 14. En al deze zaken die door de Joden in hun synagoge besproken werden, die vertelden Jozef en Nikodemus gelijk aan de gouverneur. En Pilatus zelf schreef alle dingen die door de Joden gedaan en gezegd waren over Jezus, en hij borg al deze woorden op in de publieke bibliotheek in zijn rechtszaal.

Tekst B Latijn

Hoofdstuk 17

1. Toen stonden rabbijn Addas en rabbijn Fineës en rabbijn Egius te midden van de menigte van de belangrijkste mannen van de Joden op. Dit waren dus de drie mannen die uit Galilea waren gekomen om te getuigen dat zij Jezus opgenomen hadden zien worden in de hemel.
2. Zij zeiden tegenover de priesters en Levieten die zich in de raadsvergadering van de Heer hadden verzameld:
3. 'Toen wij vanuit Galilea in Jordanië aankwamen, kwam ons een grote menigte in witte gewaden die eerder gestorven waren tegemoet. Onder hen herkenden we Karinus en Leucius als onderdeel van hen.
4. Zij kwamen naar ons toe en wij kusten elkaar, want het waren geliefde vrienden van ons, en we vroegen hen:
5. 'Vertel ons vrienden en broers, wat betekent deze ziel en dit vlees?' En wie zijn dit met wie u onderweg bent? En hoe komt het dat u die dood was in het lichaam gebleven bent?'
6. En zij antwoordden dit: 'Met Christus zijn wij uit de hel opgestaan, en Hij wekte ons uit de dood op. En hierdoor mag u weten dat de poorten van de dood en duisternis vernietigd zijn.
7. De zielen van de heiligen zijn daaruit weggehaald en zijn met de Heer Messias in de hemelen opgestegen.
8. Maar door de Heer zelf is ons ook opgedragen dat we een bepaalde periode langs de oevers van de Jordaan en de bergen moesten wandelen. Niet om door alle mensen gezien te worden, of om met alle mensen te spreken, maar alleen met degenen waarvan Hij het goed acht.
9. En zelfs nu zouden wij niet in staat geweest zijn om met u te spreken of door u gezien te worden, tenzij wij geleden hadden onder de Heilige Geest.'
10. Toen de hele menigte die in de raadsvergadering aanwezig was deze dingen hoorde, werden ze overvallen door angst en beven en ze vroegen zich af:
11. 'Zijn deze dingen die deze Galileïsche mannen getuigen werkelijk gebeurd?'
12. Daarop zeiden Kajafas en Annas tegen de raad: 'Nu moet het duidelijk worden wat betreft al deze dingen waarvan zij getuigd hebben, van begin tot het eind.
13. Als het waar zal blijken te zijn dat Karinus en Leucius werkelijk in leven zijn in het lichaam, en als wij in staat zijn om hen met eigen ogen te zien, dan is wat zij getuigen op alle punten waar. Want als wij ze vinden, dan zullen zij ons van alle dingen verzekeren. Maar zo niet, dan zult u weten dat dit allemaal leugenachtige verslagen zijn.
14. Snel overlegden zij en het leek hen goed om geschikte mannen die God vrezen, die ook wisten wanneer die mannen gestorven waren en waar het graf was waar ze begraven waren, die moesten nauwgezet onderzoek doen of het zo was als dat zij gehoord hadden.
15. Dus gingen de vijftien van de mannen die sinds hun ontslapen er altijd bij geweest waren, en die tijdens de begrafenis aan hun voeten op de plaats waar zij begraven lagen gestaan hadden, en die hun graven gezien hadden op weg.
16. En zij kwamen en troffen hun graven met vele anderen geopend. Ze vonden geen enkel spoor van de botten of het stof van hen.
17. En met grote haast keerden zij terug en rapporteerden ze de dingen die ze gezien hadden.
18. Daarop was heel hun synagoge verontrust, met groot verdriet, en zij zeiden tegen elkaar: 'Wat moeten we doen?'

19. Annas en Kajafas zeiden: 'Laten we ze naar de plaats sturen waarvan wij gehoord hebben dat zij daar zijn. Laten we nobele mannen afvaardigen naar hen om hen te smeken en te bewegen dat ze het misschien genadig toestaan om naar ons toe te komen.'
20. Daarop zonden ze Nikodemus, Jozef en de drie mannen, de rabbijnen uit Galilea die hen gezien hadden, om hen genadig af te smeken om naar hen toe te komen.
21. En zij vertrokken en liepen door de hele regio van de Jordaan en over de bergen, en ze vonden ze niet, dus keerden ze weer terug.
22. En kijk, plotseling verscheen er een erg grote menigte die de berg Amalek afkwam, ongeveer twaalfduizend man die met de Heer waren opgestaan.
23. En hoewel (de mannen) velen op die plaats herkenden, waren ze niet in staat om enig woord naar hen uit te brengen vanwege hun angst en het visioen van engelen.
24. Ze stonden veraf naar hen te kijken en naar hen te luisteren, hoe zij al zingend en sprekend voortgingen: 'Laten wij ons verheugen en blij zijn omdat Hij voor eeuwig regeert!'
25. Dus vol verbazing vielen degenen die uitgezonden waren uit angst op de grond. En zij werden gewaarschuwd door een engel van de Heer die hen van de grond liet opstaan om Karinus en Leucius in hun eigen huis op te zoeken.
26. Daarop stonden ze op en gingen ze naar hun huis en troffen hen in gebedsovergave aan.
27. En bij hen binnengekomen zeiden ze: 'O! U vrienden van God, de hele menigte van Joden heeft ons naar u toe gestuurd, omdat ze gehoord hebben dat u uit de dood bent verrezen. Ze smeken u om u te bewegen om naar hen toe te komen zodat wij allemaal mogen weten wat de wonderbaarlijke werken zijn die God in onze dagen onder ons gewerkt heeft.'
28. En onmiddellijk stonden zij op, op dit verzoek van God, en ze gingen met hen mee en gingen de synagoge binnen.
29. En toen de hogepriester hen zag, werden ze vreselijk bezorgd en beven overmande hen.
30. Uiteindelijk namen Annas en Kajafas de wetboeken van God en legden die in hun handen en bezwoeren hen bij de god Heloi (Elohim) en de god Adonai en bij de wet en de profeten, sprekend:
31. 'Vertel ons hoe u opstond uit de dood en wat de wonderen betekenen die in onze dagen gewerkt zijn, ja meer dan we ooit gehoord hebben of in enige tijd is gedaan.'
32. Want nu zijn al onze botten van slag en uit angst opgedroogd, ja de aarde beweegt vanzelf onder onze voeten, want wij hebben werkelijk ons met heel onze harten verenigd om rechtvaardig en heilig bloed te vergieten.'
33. Daarop wenkten Karinus en Leucius met hun handen dat zij hen een stuk papier en inkt moesten geven. Zij deden dat omdat de Heilige Geest het hen niet toestond om met hen te spreken.
34. Zij gaven elk van hen papier en scheidden de een van de ander in aparte kamers.
35. En zij met hun vingers het kruis van de Messias makend, begonnen afzonderlijk hun tekst te schrijven.
36. En toen zij klaar waren, riepen zij het uit, alsof er één stem uit verschillende kamers kwam: 'Amen!'
37. En Karinus stond op en gaf zijn papier aan Annas en Lucius aan Kajafas, en zij groetten elkaar, vertrokken en keerden terug naar hun graven.
38. Daarna openden Annas en Kajafas de papierrol en ieder van hen las deze voor zichzelf.
39. Maar het hele volk had het niet meer en zij riepen het samen uit: 'Lees deze teksten openlijk aan ons! En als ze voorgelezen zijn, dan zullen wij ze bewaren, opdat deze waarheid van God zich niet omkeert, met als gevolg het verblinden van onze ogen door bedrog van onzuivere en bedrieglijke mannen.'
40. En daarop werden Annas en Kajafas door beven bevangen. Ze overhandigden hun rol aan rabbijn Addas en rabbijn Fineës en rabbijn Egias die uit Galilea gekomen waren en die verklaarden dat Jezus in de hemel opgenomen was.
41. En de hele menigte aan Joden had geloof in hen dat zij de tekst zouden voorlezen.
42. Dus lazen zij de tekst waarin het volgende geschreven was voor.

Hoofdstuk 18

1. 'Ik Karinus, O Heer Jezus Messias, Zoon van de levende God, sta mij toe te spreken van Uw machtige werken die U in de hel heeft bewerkt.'
2. Terwijl wij dus in de hel en schaduw van de dood vastgehouden werden, scheen er plotseling een fel licht op ons, en de hel beefde, net als de poorten van de dood.'
3. En toen klonk de stem van de Zoon van de Allerhoogste Vader, alsof de stem van een grote donderslag. De proclamatie was luid en begon: *'Trek open O vorsten uw poorten, verwijder uw eeuwige deuren. De Gezalfde (Messias) Heer, de Koning van glorie nadert om binnen te komen.'*
4. Daarop kwam Satan, de vorst van de dood, vluchtend uit angst en sprekend tegen zijn dienaren en de hellen: 'O mijn dienaren en alle hellen kom bij elkaar en sluit uw deuren. Plaats de ijzeren tralies, vecht moedig en bied weerstand, zodat wij die hen vasthouden zelf niet gebonden gevangengenomen worden.'
5. Daarop werden al zijn slechte dienaren verontrust en begonnen ze de poorten van de dood zorgvuldig af te sluiten. Nauwkeurig zetten ze de sloten en de ijzeren tralies vast, en al hun werktuigen namen ze stevig in de hand. Ze uitten gejoel met een vreselijk en angstwekkend geluid.

Hoofdstuk 19

1. Daarop zei Satan tegen de Hel. Maak u klaar om Hem die ik bij u beneden zal brengen te ontvangen.
2. Daarop antwoordde de Hel als volgt tegen Satan: 'Deze stem was niets minder dan de stem van de Zoon van de Allerhoogste Vader, daarom schudde de aarde en alle poorten van de hel zo hevig. Daarom denk ik dat ik met al mijn boeien wijd open sta. Maar ik vermaan u, O Satan, hoofd van alle

kwaad, vanwege mijn eigen macht. Breng Hem niet naar mij, anders worden wij nog door Hem gevangengenomen als wij Hem vastpakken. Want als alleen al door Zijn stem heel mijn kracht omvergeblazen is, wat denkt u dan dat Hij zal doen als Zijn gestalte bij ons komt?’

3. Daar antwoordde Satan, de vorst van de dood als volgt op: ‘Waarom houd u vast aan dit gehuil? Vrees niet mijn oude vriend, u aller slechtste, want ik heb het volk van de Joden tegen Hem opgehitst. Ik gebod om Hem klappen te geven en heb verraad door Zijn leerling tegen Hem gesmeed. En Hij is een man die geweldig bang is voor de dood, want Hij zei in Zijn angst: *‘Mijn ziel is bezwaard, zelfs voor de dood.’* Nou naar de dood heb ik Hem gebracht, want nu hangt Hij opgetild aan het kruis.’
4. Daarop zegt de Hel tegen hem: ‘Als Hij het is die alleen al met Zijn woord Lazarus, die vier dagen dood was, alsof een arend uit mijn binnenste weg liet vliegen, dan is Hij geen man in Zijn mannelijkheid, maar God in Zijn majesteit. Ik smeed je, breng Hem niet bij mij!’
5. Satan zei tegen hem: ‘Hoe dan ook, maak uzelf klaar, vrees niet, want Hij hangt al aan het kruis en ik kan niets meer doen.’
6. Daarop sprak de Hel dit tegen Satan: ‘Als u dan niets meer kunt doen, woh, uw vernietiging is nabij, en uiteindelijk zal ik eerloos uitgeworpen worden, maar dan zult u onder mijn heerschappij gemarteld worden.’

Hoofdstuk 20

1. Nu hoorden de heiligen van God de twist tussen Satan en Hel, maar ze herkenden elkaar nog niet onderling, al stonden zij op het punt om daar achter te komen.
2. Maar onze heilige vader Adam gaf Satan de volgende reactie: ‘O vorst van de dood, waarvoor vreest en beeft u? Kijk de Heer komt die al uw maaksels zal vernietigen, u zult door Hem gevangengenomen worden en gebonden tot in de eeuwige wereld.’
3. Daarop waren alle heiligen blij en getroost, toen zij de stem van onze vader Adam hoorden, hoe moedig hij op Satan reageerde. Iedereen rende samen naar vader Adam en zij verzamelden zich bij hem op die plaats.
4. Daarop keek onze vader Adam geconcentreerd naar de hele menigte, zich afvragend of zij allemaal nageslacht van hem zijn in deze wereld.
5. En hij omhelsde degenen die vlakbij hem stonden en liet bittere tranen stromen en zei tegen zijn zoon Seth: ‘Seth, zoon van mij, bevestig aan de heilige aartsvaders en profeten wat de bewaker van het paradijs tegen u zei toen ik u uitzond om mij precies de genadige zalfolie te brengen om mij ermee te zalven toen ik ziek was.’
6. Daarop antwoordde hij: ‘Toen u mij naar de ingang van de poorten van het paradijs stuurde, bad ik tot de Heer en smeekte huilend tot Hem en ik riep naar de bewaarder van het paradijs om mij daarvan te geven. Daarop kwam de aartsengel Michaël naar voren die tegen mij zei: ‘Seth, waarom rouwt u? Wist u van te voren niet dat uw vader Adam deze genadeolie nu niet ontvangen zal, maar pas na vele generaties van de wereld? Want de meest geliefde Zoon van God zal uit de hemel afdalen in de wereld

en door Johannes in de Jordaanrivier gedoopt worden. Dan zal uw vader Adam wat van deze genadeolie ontvangen, en iedereen die in Hem gelooft. En het koninkrijk van hen die in Hem geloofd hebben zal voor altijd blijven, tot in de eeuwige wereld.’

Hoofdstuk 21

1. Daarop verheugden de heiligen die dit alles hoorden zich opnieuw met grote vreugde.
2. Een van hen die erbij stond, Jesaja geheten, verkondigde dit met luide stem: ‘Vader Adam en u allemaal die erbij staat luister naar wat ik zeg. Terwijl ik op aarde was en de Heilige Geest mij onderwees, zong ik profetisch over het licht, sprekend: ‘Het volk dat in grote duisternis zat heeft een groot licht gezien. Op hen die in het land van de schaduw van de dood wonen heeft dat licht geschenen.’’
3. En op dit woord keerde vader Adam met iedereen zich naar hem toe en ze vroegen hem: ‘Wie bent u? Want dat wat u zegt is waar.’
4. En hij antwoordde dit: ‘Ik ben Jesaja.’
5. Daarna verscheen iemand anders naast hem, alsof het een woestijnbewoner was, en ze vroegen dit aan hem: ‘Wie bent u die zulke kenmerken in uw lichaam meedraagt?’
6. En hij antwoordde moedig: ‘Ik ben Johannes de dooper, de stem van de Profet van de Allerhoogste. Ik ben voor de aanblik van diezelfde Heer uitgegaan om de woestijnen en ruige wegen tot effen paden te maken. Met mijn vinger wees ik aan degenen uit Jeruzalem naar het Lam van de Heer en de Zoon van God en ik verheerlijkte Hem. Ik doopte Hem in de rivier Jordaan. Vanuit de hemel hoorde ik de stem van de Vader donderend op Hem en proclamerend: *‘Dit is mijn geliefde Zoon waar ik erg gelukkig mee ben.’* Van Hem heb ik het antwoord gekregen dat Hij in de hel zou afdalen.’
7. Toen vader Adam dat hoorde, schreeuwde hij met luide stem en herhaalde steeds maar weer: ‘Hallelujah!’ Wat vertaald betekent: ‘Jah (de Heer) zal komen!’

Hoofdstuk 22

1. Hierna riep een ander, David genaamd dit uit, hij was versierd met de tekenen van een keizer, sprekend: ‘Toen ik op aarde was heb ik het volk openbaringen gegeven over de genade van God en Zijn bezoek. Ik profeteerde over vreugdevolle zaken die door alle eeuwen heen zullen komen, sprekend: ‘Laat hen dank brengen aan de Heer, ja aan al Zijn genadebewijzen en Zijn wonderen aan de mensenkinderen. Want Hij heeft de bronzen poorten doorbroken en de ijzeren tralies kapotgesmeten.’
2. Daarop begonnen de heilige aartsvaders en profeten elkaar te herkennen, ieder van hen sprak woorden vanuit hun profetieën.
3. Toen de heilige Jeremia zijn profetieën bekeek zei hij tegen de aartsvaders en profeten: ‘Toen ik op aarde was profeteerde ik over de Zoon van God dat hij gezien werd op aarde en met mensen in gesprek ging.’

4. Daarop verheugden alle heiligen zich in het licht van de Heer en in de aanblik van hun voorvader Adam. En als antwoord op alle aartsvaders en profeten riepen ze dit uit: 'Hallelujah! Gezegend Hij die in Naam van de Heer komt!'
5. Zozeer dat Satan bang werd vanwege hun uitroep, hij zocht een uitweg om weg te vluchten, maar dat lukte niet, want Hel met zijn dienaren hield hem vastgebonden in de hel en ze hielden elke richting afgesloten.
6. En zij zeiden tegen hem: 'Waarom bent u bang? Wij staan u in geen geval toe om daarheen naar buiten te gaan, want u moet de dingen die u verdient uit handen van Degene die u elke dag bevecht ontvangen. En al is dat niet zo, weet dan dat u door hem geboeid zult worden en voor altijd onder mijn bewaking gesteld zult zijn.'

Hoofdstuk 23

1. En opnieuw klonk daar de stem van de Zoon van de Allerhoogste Vader, als de stem van een grote donderslag, sprekend: *'Haal uw poorten op O vorsten, uw eeuwige deuren, dan zal de Koning van heerlijkheid binnenkomen.'*
2. Daarop riepen Satan en Hel dit uit: 'Wie is die Koning van heerlijkheid?'
3. En de stem van de Heer gaf het antwoord: *'De Heer sterk en machtig, de Heer machtig in de strijd.'*
4. Daarna kwam er een man naar ons toe die er uitzag als een rover, een kruis over zijn schouder dragend. Hij riep het volgende uit: 'Doe open voor mij zodat ik binnen kan komen.'
5. En Satan opende de poort een klein stukje voor hem en bracht hem het huis binnen, hij sloot de poort achter hem.
6. En alle heiligen keken naar hem, omdat hij zo stralend scheen, en ze zeiden gelijk tegen hem: 'U ziet eruit als een rover, laat ons zien, wat is dat wat u daar op uw rug draagt?'
7. Hij antwoordde nederig en zei: 'Eerlijk, ik was een echte rover, en de Joden hingen mij aan een kruis, samen met mijn Heer Jezus de Messias, de Zoon van de Allerhoogste Vader. En als laatste ben ik hier voor Hem aangekomen, maar Hijzelf komt onmiddellijk na mij.'
8. Daarop werd David vreselijk kwaad op Satan, en hij riep luid uit: 'Open uw poorten valsaard. Zodat de Koning van heerlijkheid binnen kan komen.'
9. Alle heiligen van God stonden precies zo op tegen Satan, ze zouden hem vastgegrepen hebben en onder elkaar in stukken verdeeld.
10. Maar er was direct weer een schreeuw van buiten: 'Hef uw poorten op vorsten, uw eeuwige deuren, dan zal de Koning van heerlijkheid binnenkomen.'
11. Opnieuw na deze heldere stem vroegen Satan en Hel zich hardop af: 'Wie is deze Koning van heerlijkheid?'
12. En de geweldige stem sprak tegen hen: *'De Heer van de legerscharen, Hij is de Koning van heerlijkheid.'*

Hoofdstuk 24

1. En kijk, Hel beefde plotseling en de poorten van de dood en de sloten braken aan stukjes. Ook de ijzere tralies braken af en vielen op de grond, alles werd opengelegd.
2. Satan stond in het midden daarvan, in verwarring gebracht en terneergeslagen en met een keten om zijn voeten vastgebonden.
3. En kijk, daar komt de Heer Jezus, de Messias, in de heerlijkheid van het licht uit de hoge, zachtmoedig, groots en toch nederig, een ketting in Zijn hand dragend waarmee Hij de nek van Satan vastbond. En ook, zijn handen achter zijn rug bindend, wees Hij hem terug naar de Tartarus. Hij zette Zijn heilige voet op zijn keel en zei:
 4. *'Door alle eeuwen heen heeft u veel kwaad aangericht. Nooit, op geen enkel moment hield u zich kalm. Vandaag lever ik u uit aan het eeuwige vuur.'*
5. Daarop riep Hij snel om Hel en gaf hem deze opdracht: *'Neem deze uiterst kwaadwillige slechterik en houd hem in bewaring tot de dag wanneer ik u bevelen zal.'*
6. En hij nam hem van onder de voeten van de Heer weg en samen met hem werd hij in de diepte van de bodemloze put geworpen.

Hoofdstuk 25

1. En de Heer Jezus, de Redder van alle mensen, barmhartig en uiterst genadig, groette daarna Adam vriendelijk, sprekend tot hem: *'Vrede voor u Adam en voor uw kinderen tot in de eeuwige tijdperken, amen.'*
2. Daarop wierp vader Adam zich aan de voeten van de Heer. Hij stond weer op, kuste Zijn handen en hilde tranen met tuiten, sprekend: 'Kijk naar de handen die mij vormden!' Naar iedereen getuigend.
3. Ook zei hij tegen de Heer: 'U bent gekomen O koning van heerlijkheid om de mensen te bevrijden en hen voor Uw eeuwige Koninkrijk te verzamelen.'
4. Daarop wierp onze moeder Eva haarzelf op een zelfde manier aan de voeten van de Heer. Ze stond op, kuste Zijn handen, hilde tranen met tuiten en zei: 'Kijk naar de handen die mij vormden!' Naar iedereen getuigend.
5. Daarop riepen alle heiligen Hem aanbiddend uit: 'Gezegend Hij die in Naam van de Heer komt, de Heer God heeft ons het Licht doen zien, Amen in alle tijdperken, Hallelujah tot in de eeuwige wereld, lofzang, eer macht en heerlijkheid omdat U uit de hoge gekomen bent om ons te bezoeken.'
6. En zij verzamelden hen onder de handen van de Heer, voortdurend Hallelujah zingend en zich samen in de heerlijkheid verheugend.
7. Daarop ging de Redder op onderzoek en deed een greep uit de hel (de hel was in beroering), in zoverre dat Hij een deel in de Tartarus wierp en een deel opnieuw met zich meebracht omhoog.

Hoofdstuk 26

1. Daarop smeekten alle heiligen van God dat Hij het overwinningsteken in de hel achter zou laten, ja het heilige kruis, zodat de slechte dienaren niet bij

machte zouden zijn om iemand die aangeklaagd werd tegen te houden, die door de Heer gratie ontvangen had.

2. En zo gebeurde het. Dus zette de Heer Zijn kruis in het midden van de hel, dat is het teken van de overwinning, en het zal daar voor altijd blijven.
3. Daarop vertrokken wij allemaal daarvandaan met de Heer en lieten Satan en Hel in Tartarus achter.
4. Maar aan ons en vele anderen werd opgedragen dat wij weer met onze lichamen op moesten staan, om getuigenis aan de wereld af te leggen van de opstanding van onze Heer Jezus de Messias en over de dingen die in de hel gedaan waren.
5. Dit zijn de zaken, geliefde broers, die wij gezien hebben en op uw smekingen getuigd hebben, net zoals Hij die voor ons stierf en die weer opstond getuigenis aflegt.
6. Want net zoals het werd opgeschreven, precies zo is het op ieder punt uitgevoerd.'

Hoofdstuk 27

1. Maar op het moment dat de brief helemaal uitgelezen was, viel iedereen die het gehoord had plat op hun gezicht, bitter huilend en zich hard op de borst slaand, dit luid uitroepend: 'Wee ons, hoe kan dit aan ons ellendige mensen ten deel vallen?'
2. Pilatus is ontkomen, Annas en Kajafas zijn ontkomen, de priesters en Levieten zijn ontkomen, en daarbij nog het hele volk van de Joden, rouwend en sprekend: 'Wee ons ellendige mensen, wij hebben onschuldig bloed op aarde doen vloeien.'
3. Daarop hebben zij drie dagen geen brood of water genomen, uitkijkend naar de dood uit handen van God en naar de wraak van God. Maar de Allerhoogste God die genadig en medelijdend is, heeft hen niet direct vernietigd, maar heeft hen vrijelijk een plaats voor berouw gegeven. Maar zij werden het niet waardig bevonden om zich naar de Heer te bekeren.
4. Dit zijn de getuigenissen, geliefde broers, van Karinus en Leucius over de Messias en Zoon van God met Zijn heilige daden in de hel. Laten we Hem lofprijzingen en verheerlijking brengen, tot in de eeuwige tijdperken, Amen.